

מועצה אזורית חוף השרון

ישיבת מליאת המועצה

ישיבת מליאת המועצה מס' 11
שהתקיימה ביום ראשון, (08/09/2019)

נוכחים:

ראש המועצה	-	מר אלי ברכה
סגן ראש המועצה	-	מר מאיר דור
חבר מליאה חרוצים	-	מר אנדי וולף
חבר מליאה געש	-	מר ברק בן אריה
חברת מליאה בצרה	-	גב' מירב קורן
חברת מליאה בני ציון	-	גב' אורלי עמיר
חברת מליאה בית יהושע	-	גב' צילי סלע
חבר מליאה רשפון	-	מר גילי בן יקר
חבר מליאה כפר נטר	-	מר שרון רומם
חבר מליאה ארסוף קדם	-	מר דני מנהיים
חבר מליאה ארסוף	-	מר שוקי ארליך
חבר מליאה תל-יצחק	-	מר פבלו לם
חבר מליאה גליל ים	-	מר בן הטה
משקיף	-	מר רון רותם

מוזמנים:

יועץ מפשטי	-	עו"ד עדי סדינסקי לו
מזכירת המועצה	-	גב' הילה טרייבר
גזברית המועצה	-	גב' אולגה ששקיס
עוזרת אישית למנכ"לית	-	גב' רעות חזן

פרוטוקול

אלי ברכה:

אחר צהריים טובים לכולם, טוב אנחנו בפתחה של שנה, לא תהיה לנו עוד מליאה בראש השנה. אז אנחנו בפתחה של שנה חדשה, ולא תהיה לנו עוד מליאה עד לראש השנה אז קודם כל קבלו את זה ממני אישית כל אחד ואחד מכם וגם אלה שלא נמצאים כאן מודה לכם על העבודה, על הקליטה שהיתה כאן בתהליך הזה, על העובדה שאפשר להמשיך לעבוד, אפשר לדון בנושאים אפשר לגלות מחלוקות ולהמשיך הלאה, ולהמשיך הלאה בצורה של מליאה טובה. נדמה לי שבחוף שאנחנו מספרים להם שיש מליאה שיודעת לעבוד, יודעת לשאול מקנאים בנו, כולם נטחנים בל מיני מליאות כאלה ואחרות שהן בעלי נופח פוליטי ובעלי נופח אינטרסנטי, ואני לא מוצא את זה כאן ואני שמח ומודה לכם מאוד מאוד את האפשרות לתת לכולנו את האפשרות לעבוד, וכמובן כמובן, מאחל בשמי ובשם הסגל הילה ורעות ואולגה ירדן שעובדים איתכם שנה נהדרת גם במישור המוניציפלי במישור העסקי והכי חשוב הכי חשוב במישור המשפחתי שתהיה לכולם שנה נהדרת.

(הרמת כוסית)

סעיף 1 אורכה לחוק עזר לשמירה

הילה טרייבר:

אנחנו נתחיל דווקא בנושאים הפחות כבדים כי שוקי העיר שהוא צריך ללכת. אנחנו נעשה קודם כל מהר אורכה לחוק עזר לשמירה, אורכה לחוק עזר לשמירה שיש אצלנו בישובים פעם בשנה אנחנו צריכים בעצם לאשרר אותו מבקש אורכה גם שיחול בשנה הבאה זה כתוב בחוק זה כל פעם ניתן לשנה אחת, אנחנו רוצים לאשרר אותו בדיוק כמו שהוא היה עד עכשיו זאת אומרת כמו שהיה בשנה קודמת בלי שינוי לא בתעריף ולא במפרט, אבל לאשר את חוק העזר. איזה שהם שאלות לגבי זה? חוק העזר חל בעיקר במושבים ובעצם כל מי שאימץ אותו זה חל עליו, יש לכל הישובים אצלנו תעריף אבל לא כולם עובדים איתו.

צילי סלע:

תני איזה כמה נקודות שיש בחוק הזה.

הילה טרייבר:

החוק עזר לשמירה בעצם מאפשר לך לממן את השומר, את הרכב שלו, את השערים בכניסה. זה הולך פעם חוק עזר לשמירה היה פר מטר, ולכל ישוב בעצם בנינו יש תכנית שמירה שמאשרת על ידי משרד הפנים, עלות תכנית השמירה מחולקת במטרז' הבנוי בישוב וככה נוצר התעריף שהיה מקסימום שהיה 6.66 למטר שזה היה התעריף הכי גבוה למקומות שקרובים לחוף הים, אבל כי להם היה עוד תוספת של קצת כסף. כאילו הקרבה לים יצרה.

צילי סלע:

ואלה שקרובים לגבול?

הילה טרייבר:

לא.

אורלי עמיר:

מה זה כולל השמירה הזאת האם זה מחייב אותם לעשות פעולות מסוימות?

הילה טרייבר:

לא הם יכולים לעשות עם זה רק שמירה, זה משק סגור אבל הם אמורים להפעיל בזה שומר, נייד, כתוב כאילו אנחנו אישרנו בתכנית השמירה שומר נייד, כזה שמסתובב עם הרכב שלו, קצת בלאי, וזה בעיקרון זה תחזוקה שוטפת, שומר, שמירה, רכב של השמירה, מצלמות אם אפשר אם צריך זה הזה, זה נכנס לקרן ייעודית לצורך העניין של שמירה ואפשר להוציא מהכסף הזה רק נושא של שמירה זה לא שאפשר להכניס עוד דברים.

שוקי ארליך:

והתקציבים של הועדים זה בק טו בק זאת אומרת הסכום הזה שאת גובה זה הסכום שאת יכולה להוציא.

אורלי עמיר:

השאלה מה זה מחייב כי לא סתם אני אומרת את זה יש המון טענות על ...

הילה טרייבר:

בבני ציון הם לא מחילים את חוק העזר לשמירה רק שתדעי הם עושים את זה דרך האגודה הקהילתית הם לא עושים את זה דרך חוק העזר שלנו כי אצלנו כל מטר צריך זה. אבל בכל מקרה זה עדיין זה שהם לא עושים את זה או כן עושים את זה לא משנה את איכות השמירה, כאילו גם בישובים שעובדים לפי חוק עזר לשמירה יכולות להיות תלונות על חברת השמירה.

אלי ברכה:

בסוף האלטרנטיבות זה חברת השמירה או מתנדבים זה האלטרנטיבות.

צילי סלע:

יש לנו תעריף אחד שהוא תעריף שאנחנו החלטנו אותו לכל הישובים?

הילה טרייבר:

לא אני מסבירה. עשינו תכנית שמירה עלות שלה התבססנו על הדברים הקיימים בישוב, הלכנו למשרד הפנים אישרנו תכנית שמירה.

צילי סלע:

לכל ישוב וישוב?

הילה טרייבר:

לא, לא התכנית שמירה היא מועצתית, את אותה תכנית שמירה את העלות שלה מחלקים לפר מטר ככה שיוצא שבישוב שיש הרבה מטרים בנויים התעריף אחר מאשר בישוב שיש מעט מטרים בנויים. התעריפים שונים בין ישוב לישוב אבל התכנית שמירה היא אותה תכנית שמירה.

אורלי עמיר:

ועדיין ישובים יכולים להצטרף למועצה לחוק העזר?

הילה טרייבר:

כן. כל ישוב שרוצה לאמץ את חוק העזר לשמירה יכול.

שרון רומם:

והתעריפים הם לחודשיים או לחודש?

הילה טרייבר:

לא זה שנתי, זה שנתי זה תעריפים שנתיים למטר.

אורלי עמיר:

מה יקרה מבחינת הניסיון שלך כאילו מה מבחינת אלה שיצטרפו לחוק העזר?

הילה טרייבר:

אין הבדל זה הרבה פעמים אפילו אותם חברות שעושות את השמירה גם פה וגם פה זה רק הדרך של החיוב, זה רק הדרך של החיוב.

צילי סלע:

אז יכול להיות, המחיר למ"ר לכל ישוב וישוב גם זה נשאר אותו דבר?

הילה טרייבר:

כן, כן הכל נשאר אותו דבר אנחנו מבקשים פשוט אורכה לעוד שנה בדיוק באותו מודל.

אלי ברכה:

אגב עם כל הטענות שיש לנו לשמירה ופה ושם גניבות וזה אנחנו במקומות באמת עם החברה של המתנדבים הלו המועצה היא רוח גבית כמעט, השמירה היא שמירה טובה אחוזי הפשיעה, הגניבות אצלנו הם הנמוכים בשרון מאוד.

הילה טרייבר:

חוק השמירה בעצם החליף את חוק הסדרת השמירה שאם מישהו פעם זוכר היו יוצאים אנשים עם כל פעם היה יוצא מישהו לתורנות אחרי שהבינו שזה פחות אז עשו את החוק עזר לשמירה. בקיצור יש מניעה לאשר את החוק? אין שינוי בשום דבר זה רק אורכה.

צילי סלע:

אנחנו יכולים לקבל טבלה של הסכומים לפי השוק?

הילה טרייבר:

כן באופן עקרוני יש היתה תכנית שמירה חילקנו פר מטר,

צילי סלע:

יש ישובים שנושקים בזה?

הילה טרייבר:

כן חרוצים בגלל שהם ישוב עם מעט, ארסוף הישובים הקטנים במיוחד שזה ארסוף שזה ישוב שקרוב לים והיה להם אפשרות לקחת תעריף יותר גבוה.

שוקי ארליך:

התושבים צריכים להוציא כסף.

הילה טרייבר:

באופן עקרוני אנחנו רואים בתקציבים שהישובים מתמודדים עם זה, הסכום מספיק להם פחות או יותר לממן את השמירה. אני אגיד שאנחנו בתכניתה שמירה ראינו גם שומר נייד וגם שומר נייד ובגלל שזה לא התאים לישובים הקטנים לתעריף משרד הפנים לא אישר לנו את התכנית השמירה הכוללת, כי אנחנו בתעריף, אנחנו בתעריף ביקשנו בעצם בתכנית שמירה ביקשנו אפשרות לממן גם שומר נייד וגם שומר נייד בכניסה ועוד זה, אבל מכיוון שהם עשו, התכנית שמירה חייבת להיות אחידה אז הם לא אישרו לנו כי כשאתה מחלק פר מטר את הדבר הזה לישוב כמו חרוצים וארסוף זה יוצא יותר מעל מה שמותר אז הם בעצם צמצמו לנו את תכנית השמירה. אני רק אגיד שבחוק העזר לשמירה שלנו יש פטור משמירה על מבנים חקלאיים, זאת אומרת ברוב הרשויות משלמים שמירה על מבנים חקלאיים. אצלנו זה רק למגורים ועסקים, מגורים ועסקים לא על מבנים חקלאיים.

אלי ברכה:

זה היה לא סביר שעל בית של 200 מטר ומחסן של ... ומחסנים וטרקטור.

הילה טרייבר:

לא מחסן של 700 מטר שמשלם 0.34 בארנונה ישלם 6 ש"ח בשמירה, אין פה

כלום. זה שנתי 0.34 זה שנתי בארנונה. אני אומרת חקלאי פה ישלם 0.34 וחקלאי בשמירה ישלם 6 ₪.

אלי ברכה:

היו מועצות שלא ראו את זה והם מצאו את עצמם יום אחרי חוק העזר על ארנונה של 0.34 משלמים 6 ₪ למ"ר על מחסן.

הילה טרייבר:

זהו זה חוק עזר על כל מבנה. המדינה לא זה, את צריכה שהוא יהיה לא ראוי כדי לא לשלם עליו. באופן עקרוני זה חוק העזר אם יש איזה שהיא מניעה לאשר אפשר לקבל אורכה?

דובר:

שאלה עקרונית, תיאורטית בהנחה שמדברים על פוליטיקה יישובית נגיד יש מניעה לעשות שמירה משותפת לכל בית יהושע או כל גוש חובב או משהו?

הילה טרייבר:

זה מכרז משותף אתה יוצא למכרז על שני ישובים אין שום בעיה. זה החלטה של הישובים זה יכולים לעשות מכרז משותף, זה לא רלבנטי לתעריף. המכרז הוא לא רלבנטי לחוק העזר הוא כאילו משהו אחר זה החלטה של הישוב. מישהו מתנגד? לא, אוקיי זה חוק עזר לשמירה

סעיף 8 מינוי נציגת ציבור לוועדת בחינה

הילה טרייבר:

אנחנו מאשרים כל פעם זה, חגית ליבאי מקיבוץ שפיים גם נציגת ציבור אצלנו אין לי מה להגיד אחלה בן אדם אין לי מה להוסיף על זה, מנהלת חינוך ביקום, היתה מנהלת בבני ציון, היתה בשפיים. זה נציגי ציבור לוועדות בחינה. אין מניעה אני מאשרת גם את זה.

מבנה ארגוני של המועצה

הילה טרייבר:

נתחיל מהמבנה ארגוני של המועצה דיברנו עליו כמה פעמים שרציתי להציג לכם את השינויים שהיו במבנה הארגוני ואיך נראה המבנה הארגוני הקודם. הנקודה העיקרית היא היתה שבמבנה הארגוני הקודם בעצם בכפיפות אליו היו המון, המון פונקציות, בעצם היה מתחת, בכפיפות ישירה אליו כל המחלקות, תתי מחלקות ועובדים. טוב נעשה עד שרעות תתארגן על זה נעשה את העדכון תקציב עד שרעות תתארגן על הדבר הזה.

סעיף 1 עדכון תקציב

אולגה ששקיס:

אז אנחנו מביאים לכם לפה את עדכון מספר 3. בעיקרון אנחנו עושים עדכון מספר 3 כדי להתאים את הביצוע כפי שאנחנו צופים אותו יותר טוב למסגרות שהיו לנו במקור. יש פה כמה דברים שהם קצת יותר עקרוניים ורובם טכניים, בגדול יש פה אנחנו מבצעים אם אתם זוכרים יש לנו בתקציב רזרבה בגלל שהיותנו רשות איתנה שמים בעצם אחוז מהתקציב בצד ואז בכל רבעון מפחיתים אז פה אנחנו בעצם מביאים את ההפחתה מספר 2 שלא מביאים לחצי שנתי ומעבירים את ה – 340,000 שם האלה שהתפנו לטובת ערבות, ששם במקור הכללנו את זה אבל לא יכולנו לשים בפועל, מכיוון שאחרת היינו צריכים לעשות קיצוץ. יש תסתכלי שניה יש למטה בסעיף האחרון, אחרון יש 340,000 שם ממש, ממש בסוף יש שם הקטנה של 950,000 שם ל – 610,000 שם, התחלתי בדברים העקרוניים ואחר כך זה בעיקר טכניקה. זה בעצם שינוי שהוא שינוי לטובת פעילות שמלכתחילה תוכננה מהכסף הזה, אבל לא יכולנו לבצע אותו כי אין איפה לשמור את הכסף הזה, וברוך השם הכל נשמר הכל בסדר אז אפשר להשתמש. עכשיו אנחנו מבצעים בואו נחזור שניה להתחלה, בארנונה יש איזה שהיא תוספת של 400,000 שם וכאשר אם תראו בסעיפים של עבודות קבלניות ותברואה, מופיעות אותם 400,000 שם זה בעצם יש תוספת בהכנסות ויש גם הגדלה בהוצאות זה למעשה יש לנו איזה שהוא הסכם ארנונה עם משרד הביטחון שהם במסגרת הסכם ארנונה מקבלים איזה שהוא זיכוי על זה שאנחנו לא מפנים להם זבל אז זה גם רישום טכני אבל אנחנו חייבים לרשום את זה בברוטו בשני הצדדים, ובעצם מזה נובעת ההגדלה. שורה תחתונה של השינוי למעשה יש שני שינויים בחינוך בגני ילדים, יש תוספת בצהרון שנובעת מכמות גדולה יותר של ילדים ובפתיחת עוד קבוצה, ויש תוספת בגני ילדים בצרה שהיא בעיקר נובעת מהשמירה. יש בערך 100,000 שם על שמירה ועל ביתן שמירה. הם התחילו לשלם לקבל את חשבונות חשמל שלהם ואז יש איזה שהוא צבר מסה גדולה של חשבונות מנובמבר שנה קודמת וזה גרם לעליה. יש פה בהכנסות כל מיני התאמות אנחנו צפינו כל מיני הכנסות למשל ממפעל הפיס וממשרד החקלאות וכרגע אנחנו מפחיתים את זה כי לא פתחו את הקולות קוראים האלה, אז אנחנו מקטינים את זה בהתאם למה שאנחנו צריכים בפועל. יש עוד קצת שינויים. קצת התאמות שכר בהתאם לקצב גיוס שלנו היו דברים שפורסמו ובעצם לא יצאו לפועל.

הילה טרייבר:

אני רוצה להתייחס לנושא של המשרות, כן יש משרה שהיא היחידה לטיפול בפרט שמדברת מטפלת בחינוך מיוחד, לאור הגידול שיש גם בנושא של הילדים האלה וגם בנושא של הצורך בקב"סית יצרנו יחידה לטיפול בפרט שהיא במשרה מלאה וקב"ס"ית ב – 60 אחוז משרה, עד עכשיו היתה לנו רק קב"ס"ית ב – 60 אחוז בעצם הוספנו מישהי שמנהלת את הנושא של כל החינוך

המיוחד, יש איזה 150 משפחות שמטופלות, שדורשות מענה יום יומי, עד עכשיו היתה לנו את דנה דרורי שהיתה ב – 70 אחוז משרה גם זה וגם זה וראינו גם יחד עם חוק האכלה שיש החדש של משרד החינוך שאנחנו לא מצליחים לתת לא מענה מספיק טוב לא בנושא של האכלה, ולא בנושא של הקב"סות שהצורך עולה, ולכן יצרנו הקב"סית תישאר ב – 60 אחוז משרה אבל מינינו, אנחנו רוצים לקחת יחידה לטיפול בפרט בעצם במשרה מלאה, אז יש פה בעצם תוספת של משרה חדשה לנושא הזה.

מירב קורן:

יש עליה בדיווח או עליה בכמות?

הילה טרייבר:

לא יש עלייה קודם כל ברמת האבחונים, שכלל זה גם פונקציה של סוציו אתם תראו את זה בעיתונים על הזה, יש עליה ברמת האבחונים אני אבקש מדנה שתבוא להראות לכם היא עשתה את זה בנושא של החינוך את ההתפלגות שיש, בנושא של הרעיון הוא שיש גם ילדים שיוצאים החוצה וגם כל שנה עוד ועוד סייעות, כשהכוונה היא בעיקר ביסודי להשאיר את מי שאפשר בתוך המעוצה ללמוד בתוך המועצה. אנחנו בשנים אחרונות מנסים לפתוח גן חינוך מיוחד מועצתי וכיתת חינוך מיוחד ביסודי, בתיכון יש לנו בכל אחת מהשכבות היום כיתת חינוך מיוחד אנחנו רוצים שיהיה גם ביסודי, ניסינו השנה וניסינו גם בגנים בגלל הגודל של הרשות קשה לנו למצוא את אותה לקות וליצור על זה גן, וגם הרבה פעמים לדוגמא יותר קרוב לילד לנסוע מבית יהושע לאבן יהודה או לנתניה מאשר לנסוע מבית יהושע לבצרה או רשפון אז השיקולים האלה למרות שיש לנו כוונה ואנחנו חושבים שזה חשוב שיהיה חינוך מיוחד לאורך כל שכבות הגיל שיהיה לנו אפשרות לתת מענה. אני חייבת להגיד שאנחנו מאוד תלויים ברשויות אחרות, בנושא של השמה של חינוך מיוחד. זאת אומרת ילד, אין לנו זה יכול להיות מצב שאנחנו נבקש לשים ילד עם איזה שהיא לקות ויגידו קודם הילדים של הי שוב שלנו ואחר כך הילדים של המחוז ורק אחר כך אתם אנחנו נתקלים בזה כל הנושא של השיבוצים והקשר מול בית ספר ומול המשפחות הוא הרבה הוא דורש הרבה.

מירב קורן:

למשרד החינוך אין הנחיות בעניין הזה או שזה לא תקף על הרשויות?

הילה טרייבר:

משרד החינוך אומר תמצאו פתרון, מה שיש לכם ברשות שלכם יופי ואם אין לכם תתחילו לפנות. דנה מתחילה את יודעת להתחנן אפשר את זה פה, אפשר את זה שם מפעילים קשרים, כאילו במצב הזוי אנחנו חושבים שאם יהיה לנו אצלנו אז גם אנחנו נוכל לתת מענה אז יהיה איזה תן וקח כזה אבל לא הצלחנו בשנתיים האחרונות ניסינו לא הצלחנו לא לפתוח גן, לא את הגן ולא את הכיתה של החינוך מיוחד ביסודי, אבל יש עליה גם אובייקטיבית גם בדיווחים, גם באיתורים שאנחנו עושים ככל שהעבודה יותר פרטנית וטובה

ככה יש יותר צורך. ויש אני אבקש ממנה להציג לכם איזה שהיא תמונה על זה, כן יש עליה.

מירב קורן:

היתה התפלגות בתקופה של לפני עשור של כאלה שהיו פשוט פורשים אם לא היה להם אמצעים, הם היו פורשים מישובים בסביבה כמו תל מונד וכאלה ממש עברו דירה בגלל זה, או כאלה שיש להם כסף והם פשוט מימנו את הכל לבד כל מיני הסדרים.

הילה טרייבר:

אז אצלנו העלייה עכשיו נגיד מה שדנה הציפה שיש עלייה בנושא של הצורך בקב"סית, בכל מיני גילאים ולאור העלייה בחינוך המיוחד בעצם אנחנו לא מתפנים לטפל בזה כמו שצריך, אז עשינו את השינויים הנדרשים.

אורלי עמיר:

זה מה שאת הסברת זה מתייחס למשכורות קב"ס?

הילה טרייבר:

כן זה התוספת שם.

אורלי עמיר:

50,000 האלה.

אולגה ששקיס:

נכון כי נשאר לנו רק מספר מצומצם של חודשים.

הילה טרייבר:

ועוד לא התחלנו לגייס קב"ס.

אולגה ששקיס:

עד שהיא תגויס וזה, זה בעצם כדי לאפשר תקן ופחות את ...

צילי סלע:

שאלה כללית יש כמה משרות שאני יודעת שיש קושי לאייש אותם מעדכנים את התקציב מן הסתם?

הילה טרייבר:

עכשיו עשינו.

אולגה ששקיס:

יש הקטנות שכר למיניהם שזה מממן את זה, נניח אם מנהל אגף תפעול פרש ובינתיים לא התחיל אז הקטנו גם את הרכב שלו וגם את השכר שלו כדי שזה ילך לטובת דברים אחרים איפה שבאמת חסר. בעצם כל עדכון אנחנו עוברים

על כל הסעיפים ובודקים מה זז לכל כיוון, גם זה 10,000 לפה או 20,000 לפה ומנסים לדייק כמה שיותר את התחזית הזאת כולל התייחסות לשכר. יש פה עוד תוספת שהיא בסעיף, יש תוספת של 70,000 ₪ בנושא תמיכות לעמותות ספורט, ויחד עם זה באה בקשה מכם לאשר זה לא תבחינים זה הפרוטוקול, תבחינים זה לשנה הבאה. יש בקשה מעמותת הספורט בעקבות זה שהם עלו ליגה.

צילי סלע:

לא, לא א – 70,000 זה לפי מה שהבנו זה הלוואת גישור כזאת שיהיה עדכון בשנה הבאה.

הילה טרייבר:

אמרנו כרגע אנחנו צריכים להוסיף להם כסף כי יש איזה, שנה הבאה תקציב שנה הבאה, כרגע אנחנו מבקשים להוסיף תקציב של 70,000 ₪ שנובע מזה שאיגוד הכדורסל היה להם עוד סעיפים, איגוד הכדורסל הקדים בעצם את התשלומים של.

צילי סלע:

זה מה שאני אומרת זה סוג של הלוואת גישור זה לא הגדלה בתקציב.

הילה טרייבר:

לא זה לא הלוואת גישור.

אולגה ששקיס:

יש להם דברים זה לא רק מימוני יש להם דברים הם פתחו שם כיתת...

צילי סלע:

אבל זה יהיה בתקציב של שנה באה.

הילה טרייבר:

נכון התקציב של 70,000 כרגע זה לצורך זה, אבל, שאת לוקחת הלוואת גישור זה כאילו בשנה הבאה מורידה את זה, ואת מאשרת כרגע. צילי אל תקראי לזה הלוואת גישור זה לא הלוואות גישור, כרגע זה 70,000 ₪ נוספים יהיה תקציב אחר נטפל תקציב אחר.

צילי סלע:

אבל זה בדיוק מה שאתם, אבל בישיבה קודמת בדיוק על זה אמרתם שזה לא 70,000 נוספים כרגע זה בעצם הקדמה של תשלום.

הילה טרייבר:

לא נכון אמרתי בדיוק הפוך, אמרתי זה 70,000 ₪ ל - כרגע וגם אז אמרת לי הלוואת גישור ואמרתי לך לא כי כבר עכשיו אני יכולה להגיד לך שזה עוד עולה

שוקי ארליך:

מה שיעלה יעלה 2020 לא מעניין אותנו עכשיו.

הילה טרייבר:

אבל זה לא הלוואת גישור. זה הקדמה של התשלום.

שוקי ארליך:

ב – 2019 לא נכנסו סעיפים חדשים זאת הנקודה.

צילי סלע:

בדיוק וזה לא הגדלת תקציב תכלס.

הילה טרייבר:

בכל מקרה זה הזה וכרגע זה 70,000 ₪.

שוקי ארליך:

שאני יבין הם עלו ליגה?

הילה טרייבר:

גם.

אורלי עמיר:

אז מה זה מגדיל את ההוצאות? אז שירדו.

עדי סדינסקי:

ברור זה החלק הטוב עולים, משלמים.

הילה טרייבר:

זה דילמה כי באמת בהתחלה דיברנו על זה שזה באלפים ולא לעלות ליגה וזה, וזה ואחר כך אתה מבין שאם אתה לא נותן לזה דיירב זה לא מחזיק.

אלי ברכה:

אתה עולה ליגה, אתה עושה תכנית למצטיינים וזה עולה לך כסף.

אורלי עמיר:

לגמרי.

אלי ברכה:

הבוגרים דרך אגב הנוער שלנו הבוגרים יותר, שהתחלנו את הקדנציה לפני הרבה שנים אמרו לי לב השרון יש להם תכנית הם מצטיינים הם עולים ללאומית וכל פעם זה עלה בעוד מיליון ₪ אמרתי להם חברה זה לא יחזיק מים

לא, לא, לא הכל בסדר אחרי כמה שנים קיצץ את התקציב באיזה שלושה מיליון ש"ח גמר את כל הסיפור, ואי אפשר להחזיק מעמד בזה, זה לא בנוי למועצות בגדלים שלנו מיליוני ש"ח לכדורסל.

שוקי ארליך:

מה עם אולימפיאדת המדע תומכים בה פה?

הילה טרייבר:

יש עלייה בסעיפים של פעילויות נוער שנבעו מעלייה בכמות המשתתפים, בעצם כדי להמשיך את התכניות אז הוספנו שם עוד כסף. זה פחות או יותר, אלה פחות או יותר הדברים המהותיים.

אורלי עמיר:

יש עלייה של עוד 100,000 ש"ח אה זה לא היה בכלל ציוד למועדוני נוער.

הילה טרייבר:

לא זה הרזרבה. פעם בשנתיים אנחנו נותנים ציוד למועדוני נוער 100,000 ש"ח מחלקים בין כל הישובים זה היה ברזרבה מראש. עוד משהו?

שוקי ארליך:

מציע לאשר.

הילה טרייבר:

אוקיי מישהו מתנגד? אין. תודה

סעיף 4 מבנה ארגוני

הילה טרייבר:

אם תראו במבנה הארגוני הקודם,

שוקי ארליך:

כשאת אומרת קודם למה את מתכוונת 2018?

הילה טרייבר:

כן, כן. זה היה בעצם כל המשרות היו פחות או יותר תחתי. שהפקח, שאת צריכה את בתור מנכ"לית לעשות משוב לנהגים, לנהגים, לפקחים, לתברואה, לרישוי עסקים בעצם כל אחד מהם לא היה לו מנהל שניהל אותם זה לא סביר.

שוקי ארליך:

מה שנקרא ארגון שטוח.

הילה טרייבר:

ממש שטוח. בעצם עשינו חשיבה וחילקנו את המועצה לשישה אגפים אחד זה אגף חינוך, אגף חינוך חברתי קהילתי, אגף הנדסה, גזברות, ותפעול ושירותים חברתיים זה שישה אגפים שיש במועצה היום. כשכל אחד מהם אחראי על אתם תראו את התחומים שעליו הם אחראיים. יש פה בעצם התייחסות למה יש לנו דרך קבלן חיצוני שזה מה שהוא בצהוב כרגע שזה חשבת שכר גבייה רכש, כרגע גם

צילי סלע:

מתכנן אסטרטגי, אלה אצלנו זה שחור לבן.

הילה טרייבר:

חינוך סביבתי שזה גם אאוט סוסינג, ויש פה מקומות דברים שעוד אין, המבנה הוא לא מתכנן אסטרטגי כרגע אין לנו עוד וזה כאילו במבנה העתידי שאותו אנחנו נרצה לגייס לאט, לאט. אני חייבת להגיד שהועדה, ירדן אמור לצאת לפנסיה בעוד שנה ואז גם ירדן וגם הרצל שהם שניים מוותיקי הועדה ואז נצטרך לעשות שינוי במבנה של הועדה. נכון ל - כרגע זה באמת, נכון ל - כרגע אין לנו תכנון לגמרי שלם של הועדה הזאת, זה נורא תלוי בפרישה של ירדן, אבל הרעיון העקרוני הזה שבעצם בנינו שישה אגפים שלא היו לנו אגפים פעם, היו מחלקות קטנות כאלה, חסר לנו מנהל אגף לשירותים מוניציפליים ושוש פורשת אז חסר מנהל אגף חינוך הרבה זמן, עשינו כבר שלושה מכרזים.

צילי סלע:

אגף שירותים מוניציפליים זה מה שעומר היה?

הילה טרייבר:

כן אבל עומר היה יותר על התפעול ועוד לא העברנו לו את התחבורה הוא עוד לא קיבל את כל התחומים כי ניסינו לאט, לאט. כרגע קיבלנו מנהל מחלקת שפ"ע שלוקח על עצמו את כל הנושא של אשפה, שטחים פתוחים, תחזוקה.

צילי סלע:

במקביל להדס.

הילה טרייבר:

לא הדס עושה קיימות, קיימות זה הרבה יותר אסטרטגי, התפעול השפ"ע זה תפעול של הקבלנים, הפיקוח על עבירות חוקי עזר שלנו, אחזקה של שטחים פתוחים, אחזקה של מבני הציבור שיש במועצה, חוף הים שדורש התעסקות, אז יש לנו בעצם מנהל מחלקת שפ"ע. שפ"ע יש אין מוניציפלי הבוס שלו איננו.

מאיר דור:

הוא בחור מאוד נחמד חדש היה קצין משטרה לשעבר עושה רושם טוב מאוד.

הילה טרייבר:

בעצם מתחת לאגף שירותים מוניציפליים לקחנו את כל הנושאים שהם באמת הנושאים התפעוליים ופשוט נתנו שמישהו ירכז אותם.

אלי ברכה:

המחלקות האלה בעיריות זה לא רק כוח אדם יש להם ציוד, מנופים וטרקטורים אנחנו אל שם בכלל אנחנו רוצים שהאירוע ינוהל.

צילי סלע:

אגב המבנה הארגוני החדש הזה שהבאתם מייצר אולי במקום חמישה או ארבעה אגפים מייצר שישה איך הוא משפיע על התקציב?

הילה טרייבר:

הוא מייצר שישה שפעם היו הרבה, הרבה יותר כי פעם לא היה אגף.

צילי סלע:

לא אבל בסדר אני מדברת מבחינה תקציבית עכשיו יש לך לא רק תוספת של כוח אדם, היום מי שהיה מוגדר קודם כמנהל מחלקה עכשיו הוא מוגדר כמנהל אגף אז צריך לשלם לו יותר איך זה משפיע על התקציב?

הילה טרייבר:

אני אסביר משהו מנהל האגף, מהנדס כינוך ומהנדס כינוך וגזברות זה לא משנה הגודל שלהם זה נגזרת משכר מנכ"ל לא רלבנטי. נשאר שירותים חברתיים זה גם לפי משרד רווחה גודל של מחלקה זה לא משנה אם קראתי לה אגף או לא קראתי לה אגף. הדבר היחיד שמשנה זה נושא של מנהל של אגף תפעול שזה אגף חדש.

צילי סלע:

ויש גם בלתי פורמלי שהוא אגף חדש.

הילה טרייבר:

נכון. שיש אגף בלתי פורמלי זה שני אגפים חדשים. בגדול האנשים לא מאוד השתנו. באגף תפעול לא היה פונקציה כזאת אז ברור שזה תוספת של כסף, והיא תוספת של בין 60% ל- 70% מהשכר שלי זה השכר של מנהל אגף תפעול, לא היה קיים. אני גם אגיד עוד דבר אחד יש לנו מגבלה של חוזים אישיים שאנחנו יכולים לתת, המדינה הגבילה אותנו או ב-5% מכמות העובדים שלנו, אחוז מסוים מראש קטן, חוזים אישיים ובכירים אנחנו נותנים מאוד מאוד במשורה כי יש לנו מכסה מאוד, מאוד קטנה שלהם אנחנו לא מבזבזים אותם. סטטוטוריים זה מוכתב מראש בכל מקרה. הוספנו שני מנהלי אגפים שזה שתי משרות ניהול, ומנהל מחלקת שפ"ע כל השאר אחראי תחבורה מחליף אחראי תחבורה.

צילי סלע:

אני מדברת על יצירת האגפים, יצירת האגפים יצרה בעצם שתי משרות, זה בסדר אם זה בתוך התקציב זה בסדר.

הילה טרייבר:

היא יצרה שתי משרות אבל נגיד צמצמנו משרה, צמצמנו משרה שהיתה עוזר ראש רשות בתחום נוער.

צילי סלע:

נכון אני זוכרת אבל הוא מקבל עכשיו שכר יותר גבוה.

הילה טרייבר:

לא ובנינו אגף לשירותים חברתיים.

שוקי ארליך:

אני מדבר על האגף חינוך לא קשור לבעיית המשרה אלא יש יותר בעיה פונקציונאלית של ההפרדה בין חינוך לחינוך לא פורמלי, אני לא מאמין בשילוב ביניהם כך עשיתי במקומות אחרים שלא היה לי שליטה, אז נשאלת השאלה למה השיקול?

הילה טרייבר:

היה לנו זה היה באותו אגף, הבלתי פורמלי יש לו סוג פעילות שונה לגמרי מניהול של אגף חינוך.

שוקי ארליך:

עמותת חינוך באה להשלים את החינוך.

הילה טרייבר:

נכון ועדיין הם משלימים את החינוך ויש שיתופי פעולה ומפגשים שוטפים ותכניות עבודה משותפות בין כל המחלקות אבל הדגש של מנהל מחלקת חינוך בצד הפורמלי ראינו שבעצם בפועל אני אגיד מה קרה, בפועל הם התנהלו כמחלקה בנפרד. היה מנהל אגף חינוך שהתעסק בעיקר, שהידע שלו בתחום הידע שלו בתחום ההתמחות שלו זה הפורמלי, והפונקציה שעשתה את החינוך הבלתי פורמלי היתה פחות או יותר התנהלה עצמאית ועכשיו עשינו בכלל שילובים גם של האגף של החינוך הבלתי פורמלי גם של האגף לחינוך וגם של האגף לשירותים חברתיים. הרבה ניתן דגש על שיתופי פעולה על שלושת האגפים האלה והתכניות אני חייבת להגיד שבזמן שזה עובד אני רואה רק בינתיים רק את היתרונות של זה. אני אומרת לך שוקי אנחנו זה ניסיון אם נראה שזה לא עובד אנחנו נאחד את זה שוב, כל הפונקציות יודעות שאנחנו הולכים על בעצם על איזה שהוא ניסיון לבדוק האם זה נכון או לא נכון. כשהתכניות עבודה שלהם בהנחיה שלי מחויבות להיות משותפות וליצור רצף

בין מה שקורה בבוקר לבין מה שקורה אחר הצהריים. אז אני אומרת חשוב מה שקרה בפועל זה שהרגשנו שיש באמצע עוד פונקציה ביני לבין החינוך הקהילתי שכאילו לא באמת, לא הוסיפה שום דבר.

מירב קורן:

בוא נודה על האמת יש פה אלמנט אישיותי וזה נכון וחשוב הוא לגיטימי לחלוטין בסוף זה גם נורא תלוי באישיות של בן אדם שמאייש את התפקיד והתאמה פה היא מאוד, מאוד אינטליגנטית ומאוד מדויקת במה שקורה בשטח אני חושבת שזה דרך מצוינת למכסם.

שוקי ארליך:

לגבי אופי ... תלוי בבן אדם אם הבן אדם יודע להכליל זה לא אופי שלו.

אלי ברכה:

אחד הדברים שאנחנו שיתפנו אתכם פה בשיחות שאנחנו מנהלים בראיונות מראיינים אין סוף מחינוך דרך שפ"ע, דרך זה אישיותי ואנחנו מחפשים את האישיות והאישיות זה תכונות אופי מסוימות א' שהוא לא מפחד מהציבור להתקרב לציבור אני אומר לכם את מה שאנחנו אומרים בזה אם הם מסונכרנים קוראים לזה לחתור למגע אנחנו רוצים אותך פוגש את התושבים, יודע מה קורה אני מדבר על רובד של הנערים, אנחנו רוצים אותך מביא שוויוניות שכולם שווים אין דילים מהצדדים האלה ואין דילים עם ההם, דרך אגב אנשים מופתעים מהעניין הזה כי הם רגילים בחלק מהמקרים שזה קצת קרוב, ההוא קצת חבר וההוא ככה וכל מיני כאלה אני אומר להם תשכחו מזה אנחנו מבקשים שתהיה שוויוניות, שתדעו לאן אתם הולכים אל תתבלבלו אחר כך, ואנחנו גם חוקרים ורוצים לדעת כל דבר שנעשה אנחנו אומרים להם את זה גם, אל תעלבו לנו אנחנו רוצים אנשים שיוודעים לקבל שאלות למה החלטת ככה או אחרת ותסביר לנו למה החלטת ככה או אחרת ואל תיעלב עכשיו למה שואלים, אה אתם לא מאמינים לי, אתם לא נותנים לי גיבוי אתם ככה כל מיני שאלות אנחנו מסננים אותם בצורה מאוד רצינית ובסוף גם אלה שעוברים הולכים לגרפולוגיה עם שאלות די דומות, בשביל זה אנחנו לא רוצים.

צילי סלע:

אני מצטערת גרפולוגיה כל בכל המחקרים שנעשו אין לזה שום קשר.

הילה טרייבר:

חבל על הזמן זה מוכיח את עצמו.

מירב קורן:

מבחן התוצאה זה מוכיח את עצמו.

אלי ברכה:

צילי אני אומר לך שאני יושבת במקום שלך בעניין הזה ואמרתי לא כמהות ולא

גרפולוגיה לא זה ולא זה, וכמהות לא ניסינו אבל גרפולוגיה ניסינו וכל מה שהרגשנו אני לא אגיד לך 100 אחוז, 80, 90 אחוז קליעות.

הילה טרייבר:

והיינו גם ב.. וכאלה ודווקא שם הם עומדים לעבור ככל שאתה מתראיין יותר ועובר מכוני זה אתה יודע לעבור אותם יותר טוב עד רמה שהתקשרתי למישהי שידעתי שהיא נוראית מאחרים למכון אבחון אמרו לי תשמעי כנראה למדה לעבור אותנו, כי זה היה כאילו קיצוני.

אלי ברכה:

עוד דבר שאנחנו מבקשים מהמנהלים ואני חושב שחשוב שתדעו אנחנו מבקשים לראות שיש להם יכולת עיבוד של נתונים לא להעביר, אנחנו במפורש לא מחפשים ומשחררים את אלה שאנחנו מרגישים שהוא קיבל בשטח בעיה מהעובד שלו או מהתושב והוא מגיע להילה ואומר לה אמרו לי כך וכך ואז הילה מנתחת את האירוע ואומרת לו תעשה כך וכך, הוא הולך חזרה לשטח חוזר עם זה, עוד פעם חוזר, אנחנו רוצים אנשים שמסוגלים ללמוד את החומר, גם את החומר המשפטי גם את ההיסטוריה לעבד אותו ולבוא עם בעיה וגם עם הצעה של פתרון, שיתווכח.

מירב קורן:

נחזור למהות, אני חושבת שהגיע הזמן להוריד את המבנה השטוח הזה זה לא הגיוני. זה ממש מבורך בעיני גם אם זה אומר עוד 2 משרות.

שוקי ארליך:

מה שדיברנו שאם יהיה שולחן עבודה משותף שמבטיח את התאום עם שלושת האגפים האלה זה מה שחשוב לי כי הדברים משלימים אחד את השני וחייב להיות כל הזמן לראות.

אלי ברכה:

היתרון העצוב בשטוח זה שיצא לנו לחוות את השכבה כל האירועים במועצה והילה מכירה את כל התפקידים מלמעלה עד למטה.

שוקי ארליך:

יש לי שאלה אחרת,

מאיר דור:

הכל נופל באמת על הילה גם אם יהיה 6 מחלקות, 4 מחלקות, 18 מחלקות היא יושבת עם כל אחד שעות על גבי שעות.

שוקי ארליך:

אם מסתכלים על מבנה שלנו לבין מבנה של עיר אנחנו מועצה אזורית האם רואים שוני בדנדוגרמה של המבנה שלנו?

מירב קורן:

אבל למה מעניין אותך ביחס לעיר ולא ליחס ...

שוקי ארליך:

זה שאלה שיש לי המשך אליה האם רואים הבדל? אני טוען שלא רואים ולא רואים פה ביטוי אני לא מדבר על אגף אלא ביטוי לחשיבה שיש לנו פה מבנה שהוא דורש השקעה בשני ממדים לדעתי לפחות, ודרך אגב זה לא אומר שאי אפשר לפתור את זה בדרך של משרות אני כרגע בא ברמה קונספטואלית של אחריות. אחד זה כמובן התאום והקשר מול הישובים באופן שוטף שלהם יהיה מישהו ומישהו שילך אליהם ואם הילה עושה כמו שאמרתם אני לא רוצה שהילה תעשה אני רוצה שעוד מישהו יעזור להילה בקטע הזה, ושתיים בראיה הוליסטית שדיברנו עליו איך אנחנו את כל הישובים האלה דואגים כל הזמן על הרעיונות לעשות מזה בסך הכל גוף אחד או חלק נושם מועצה. יכול להיות שאם נרחיב את נושא הקיימות ונוריד אותה קצת לקרקע סליחה מבעיות אסטרטגיים ונגיד במסגרת האסטרטגיה גם המושג של מועצה כגוף נושם זה חלק מהקיימות אבל זה דוגמא למה אני אומר מבחינת אנשים יש אולי אנשים לכל מה שאני אומר, אני כרגע מדבר במובן אחריות פונקציונאלית.

הילה טרייבר:

אני רוצה להגיד משהו על הקשר מול הישובים. יש לנו מחלקת שירות ומידע שעושה את הקשר.

שוקי ארליך:

מול התושבים.

הילה טרייבר:

גם מול הועדים אני אסביר באיזה רמה. קודם כל ברמת הקשר מול הועדים יש לנו פורום של מזכירים שמתכנס אחת לרבעון, יש לנו קשר ישיר בין יו"ר הועד המקומי אליו באופן ישיר ולדוגמא חיברנו את המערכות של סיטי קונקט של הקשר בין הישובים לוועד המקומי הטמענו בעצם כל ועד מקומי הוא כמו מחלקה במועצה, הוא כמו מחלקה במועצה ברמה הזאת שהוא פותח דיווחים ומקבל את הדיווחים.

שוקי ארליך:

זה טכני אני מדבר יותר באמת שוב כאחד שהיה שם ויש הרבה שהיו בעצם לא כחברי מליאה אלא כחברי ועד וכדומה אתה עובד מול המועצה וברור בסוף בסוף זה מגיע לקשר מול הילה ומול אלי וכדומה ואני חושב שצריך להוריד את זה לקשר שוטף יותר, ליותר אקטיבי.

צילי סלע:

נושאי אתה מתכוון.

שוקי ארליך:

כן, ולהמתין לאנשים בתוך המועצה,

מירב קורן:

פה זה פרסונל, אני אומרת לך אף אחד לא עצר אותי להיות בקשר עם כולם שם שזה היה הגיוני.

שוקי ארליך:

אני מדבר הפוך שהמועצה, כל מה שאני בא ואומר לחשוב על אדם.

אלי ברכה:

כן אני מבין יש לך כסף לרכז ישובים, דיברנו על זה ואז מה הוא מדבר עם כל הישובים או שאתה רוצה שהישובים ידברו אחד עם השני?

שוקי ארליך:

הוא יודע יש לו את תכניות, הוא איתם בקשר הוא יושב איתם על תכניות עבודה הוא יודע. אני ביקשתי ואני לא יודע כמה עושים את זה באופן שוטף לשבת, אצלי בישוב לא יושבים מספיק עם הילה על הבעיות השוטפות וכדומה, עכשיו זה בעיות של הישוב, לא רק של הילה בגלל זה אני רוצה הילה לא צריכה לרדוף אבל אם יש מישהו במועצה שיושב בא פעם בחודש יושב בישוב ועוברים יחד על הבעיות הפתוחות וכדומה אני חושב שזה יצוק איזה שהוא.

אלי ברכה:

זה צריך בין הישובים לדעתי הסיכוי יותר קטן אלא אם יש עסקאות.

שוקי ארליך:

לא התכוונתי בין הישובים.

אלי ברכה:

אז מי בין המועצה מולם?

שוקי ארליך:

כן.

אלי ברכה:

אז זה תלוי עוד פעם בישובים יש ישובים שהם מאוד עצמאיים קח את החלק מהקיבוצים הם מאוד אוטונומיים יש ישובים כמו ארסוף.

הילה טרייבר:

אני חייבת להגיד משהו על הפונקציה הזאת עם כל הצער שבדבר בסוף הפונקציה הזאת צריכה להיות זאת שרואה את כל המועצה. עכשיו אין עובד

אתה גם לא יכול למצוא עובד, כי בסוף אתה צריך מישהו שרואה בדיוק את מה שאמרת את השיתוף פעולה בין התפעול והקיימות.

אורלי עמיר:

בסוף זה יחזור אליה אתה תשים עוד פונקציה בדרך זה יחזור אליה זה לא יעיל.

אלי ברכה:

פגשנו מנהלים שהיה רגע של מצוקה של ישוב או תושב כעס עליהם כאשר המדיניות היא לפגוש או לחפש בעיה וכן הלאה וכן הלאה כעס התושב או מישהו במועצה הוא קיבל החלטה אוקיי אם זה ככה אני יותר לא בא אליכם ניתק מגע, במקום לחתור למגע מנתקים מגע, אתה רואה שהמדיניות ברגע של היישום מאוד מתקשים ליישם אותה, השוויוניות לא קלה, פתאום הוא צועק ניתן לו להמשיך הלאה.

הילה טרייבר:

בעיקר הבעיה שאתה בא לכל הישוב נגיד בעיה של גזם, ובעיה של הסעות בחינוך, ובעיה קצת עם הועדה, ובעיה עם זה אתה צריך את הבן אדם

שוקי ארליך:

שיפעיל את המועצה.

הילה טרייבר:

אבל אתה לא צריך מישהו, אני ישלח מישהו שיעביר אליי בדרך שלישית שיגיד לי איך להפעיל את הזה, זה כזה.

מאיר דור:

שוקי אמרת קודם של מה ההבדל בינינו לבין עירייה, אני חושב שההבדל הוא עצום יש דברים שזה אותו דבר גם אותו דבר שאנחנו מסתכלים אצלנו מאוד שונים, הבוקר דוגמא היה בעיה בנושא של הסעות בכפר נטר אז אחד התקשר למשה, אחד התקשר אליי אחד אחר התקשר אנשים מרגישים במועצה כבית מתקשרים מי שנח לזה מתקשר למי שנח לו לא תמיד לעבוד ככה וזה ההבדל.

מירב קורן:

זה לא דוגמא למשהו חיובי בעיניי.

שרון רומם:

אני לא חושב שזה דוגמא טובה אני אישית העליתי את האפליקציה של הסיטי קונקט ואמרתי לאנשים תציפו וככה יהיה גם תיעוד וגם יהיה ווליום של פניות בנושא ולא רק מי ...

מאיר דור:

אני אמשיך את זה למשל אנחנו עשינו סדר בנושא של ביוב למשל, ביוב היו מתקשרים ליגאל, משה לחיים אמרנו לא הכל מעבירים לסיטי קונקט והכל מגיע לשם ומשם זה חוזר או אליו או להילה או ליגאל.

הילה טרייבר:

אני רוצה להתחבר למה שאמרת אני מאוד מסכימה עם הזה שצריך ועם חלק מהישובים יש לי בעיקר עם יו"ר הועדים החדשים יש לי פגישות קבועות עם יו"ר הועד פעם בחודש, חודשיים כדי לעשות מעקב אחרי הדברים שזה ובאמת מציפים כל הזמן, בעיקר בועדים שצריכים את זה, אבל ועדים שעובדים כבר הרבה שנים רשפון... הרבה פעמים אני מרגישה שאני אומרת אוקיי בואו נבוא לוועד ונדבר איתכם אומרים לנו עזבי אותנו יש לנו פעם בחודשיים ישיבת ועד, יש לנו מה לדבר אתם תופסים לנו חצי ישיבה, אנחנו מציעים ואנחנו גם שמחים לבוא אבל לא הם הרבה פעמים לא רוצים. בשיחה אחד על אחד עם יו"ר הועד או עם המזכיר אם הוא מספיק חזק זה הרבה פעמים עושה את העבודה.

שרון רומם:

נניח שרוב הועד של כפר נטר המנגנון הזה... שיש את האופציה של פעם בחודש חודשיים לשבת.

הילה טרייבר:

אני אומרת לך עם מי שצריך לדבר עם זה, זה באמת לתכנן.

מירב קורן:

זה נובע מצורך זה לא לייצר באופן מלאכותי צורך.

שוקי ארליך:

אני מוטרד שעוד פעם חזרנו להילה ואני אמרתי אם היה אפשר למצוא מישהו.

מירב קורן:

שאתה דיברת על המבנה והשוואה לעיר אני חשבתי שאתה הולך לעלות סוגיה אחרת שהאמת אני לא יודעת כמה זה דובר בעבר אבל בואו נשים את זה על השולחן יש משהו שהופך להיות פחות ופחות רלבנטי עם העשורים שחולפים, עם החלק שאיננו נמצא פה נוכח מבנה המועצה הארגוני, כל המתנגדים למיניהם. אתה יודע שאני ואתה חולקים פה ויכוחים סוערים על זה אבל בואו נשים את זה על השולחן יש פה את כל הנעלמים שלא קיימים שהם מחזיקים את השוטף בעבודה סזיפית יום יומית שהרבה יותר קשה מפעם לארגן אותם, הרבה יותר קשה. ואני יכולה להגיד לך שהצד השני של זה הצעדים שאתם כן עושים, תפסה אותי מישהי בסופר מבני ציון אני התווכחתי איתך ויכוחים קשים על הגנים בדיעבד צדקתם. שהעבירו אותם למועצה. זאת אומרת שמחובתנו כישות מנהלת ומתווה מדיניות לראות קדימה את הצעדים שלפנינו. תכלס

המבנה הארגוני הקיים שחלקו הגדול אינו נמצא פה והוא בהתנדבות הוא פושט את הרגל. הועדים מי מחזיק בעצם את הישובים? הועדים.

הילה טרייבר:

אני רוצה להגיד משהו על הדבר הזה, א' אנחנו כבר בשנים האחרונות ב – 10 שנים אחרונות כל פעם ראינו נושא, ראינו שזה לא טוב לועד המקומי לקחנו אלינו כמו תחזוקת גני משחקים כל מיני דברים אכיפה אנחנו מחזירים חזרה, סלילת כבישים ותמרור יש המון דברים שחוזרים למועצה, הדברים המהותיים אבל בסוף באמת אני אומרת את זה גם בעיר, וגם במועצות שהאצלת הסמכויות נמוכה לדוגמא מועצה כמו לב השרון אני חושבת שאין תחליף להיכרות של מישהו מהישוב עם הישוב שלו, ואי אפשר, אני חושבת שצריך לשלם משכורת לחברי ועד מקומי אני חושבת שיום אחד זה גם יצטרך לקרות כי אנשים לא יבואו בסוף יחד עם זה שמטילים עליהם חיוב אישי וזה בסוף יקרה.

שוקי ארליך:

יש פה בעיה אין ספק את צודקת שצריך לחזק אותם.

מירב קורן:

המנגנון מאוד רעוע כרגע. דרך אגב סליחה דרך אגב אני לא אומרת את זה מתוך מצוקה פרטית של בצרה דווקא אצלנו יש ניהול מעורב ונכון. יש פה בעיה מבנית.

מאיר דור:

המושבים בקטע הזה אני חושב שצריכים ללמוד מהקיבוצים. בקיבוצים אנשים שהם בעלי תפקיד מקבלים משכורת, ואז אתה יכול לבוא אליהם.

הילה טרייבר:

אי אפשר החוק לא מאפשר לשלם ליו"ר ועד מקומי. זה לא אותו דבר מאיר.

אלי ברכה:

הצד השני של העניין מאיר ברגע שאדם מהישוב מפסיק לקבל משכורת גם בקטע של ההתנדבות הוא אומר אני לא רוצה להתנדב יותר. הוא יושב בועדה כזאת או אחרת.

מאיר דור:

לא ועדות בשפיים לא מקבלים.

הילה טרייבר:

מאיר אני אגיד לך כל הרעיון של מה שאמרתי בסופו של דבר לא יהיו ועדים מקומיים כי אנשים לא יסכימו לבוא.

אנדי וולף:

מבחן המציאות שכל פעם שיש בחירות יש אנשים שמתחרים על התפקידים האלה.

הילה טרייבר:

לא בכל ישוב. אנשים לא רצו לרוץ.

צילי סלע:

אצלנו לא היו בחירות בכלל לא לראש הרשות, ולא לכלום.

אלי ברכה:

המדינה גם ברגולציה שהיא מנהיגה היא לא רואה ועדים מקומיים היא מדלגת על ועדים מקומיים אין ספק שבתוך הרגולציה שהולכת ומתגברת המקום של המתנדב שבא לעשות הוא בא באיזה מקום לעשות התנדבות הוא מוצא את עצמו עושה רגולציה וזה מגביל וזה מפחיד וזה לא נעים אנחנו כמעט מנסים לשמר את העצמאות של הועדים עד כמה שאפשר ויכול להיות שלא צריך לעשות את זה גם כן אבל זה הולך ונהייה יותר קשה.

מירב קורן:

דרך אגב כמשל, סליחה שאני נותנת דוגמא אישית של בן אדם עינב סתיו זה הבדל מאוד גדול להיות אחראי על כל הגיל הרך כמעט במשרה מלאה, לבין עכשיו להיות הגורם שמחבר. הגורם שמחבר זה נכון לשמור על זה, זה נכון לשמור על זה אבל זה לא בן אדם שצריך לנהל את העסק הזה לא נורמלי זה פשוט לא הגיוני. מה שאני מנסה לומר שאנחנו צריכים כמועצה לדעת לחשוב איך המבנה הזה יכול יותר ויותר להחיל על עצמו פעילויות של השטח.

אלי ברכה:

אני רוצה להגיד עוד משהו בעניין הזה צריך לשים לב שדווקא במועצה אצלנו יש את המושבים מצד אחד או ישובים קהילתיים ויש קיבוצים והחלטות בגלל שאנחנו מדברים על החלטות יומיות אנחנו משתדלים לקיים החלטות שמאפשרות שלא הולכות למקום אחד, ולא אומרות אוקיי הועדים זה ועד משהו שהולך ומתכלה בואו נבטל את הועדים וביטלנו באותו רגע את כל המזכירויות של המושבים, והקיבוצים, בוא ניקח את כל הגנים מהישובים ומהקיבוצים ולעשות דבר מסוים אנחנו כל הזמן חיים וחיים לא רע בין הניסיון לאזן בין דברים שלא מחזיקים יותר במושב לבין לאפשר לקיבוצים להמשיך לעשות את מה שהם אוהבים לעשות.

שוקי ארליך:

לסיכום מה שניסיתי לומר זה שבאמת אני יודע על העבודה של הילה אני מכיר את המצוקה, לפי דעתי חלק גדול מהועדים לא מכירים את המצוקה כי הם לא יודעים מה קורה ולכן אני חושב שאם היה אפשר למצוא במסגרת המבנה הזה מישהו שיקח יתמוך בה, כלומר לא יקח את האחריות אבל יעזור.

מירב קורן:

אבל זה לא רוחבי זה סקטוריאלי כי מי שאחראי על אגף לשירותים מוניציפליים הוא הכתובת שמדברת עם הועד המקומי.

הילה טרייבר:

יש שני דברים בגדול זה נכון והם פונים אלינו. שוקי מדבר על משהו יותר של מבנה ברמה כזאת שאתה מצייף כל מיני דברים שאת לא תציפי אותם לישוב לדוגמא לאף אחד, סתם לדוגמא בכפר נטר קו מתח שעובר בהרחבה, כל מיני בארסוף ביוב כל מיני דברים שאתה לא באמת יודע לאן לפנות, הקשר השוטף מול היו"ר הועד או המזכירות יש לו משמעות. אני כן חושבת, בארסוף התחלפה היו"ר אבל באופן עקרוני על ועדים שצריכים יש לי מנגנון שאני נפגשת איתם ואנחנו עושים תאום פה אכיפה פה שאלות כאלה. חוץ מזה אני חייבת להגיד שמאז הבחירות עשינו יש לנו פורום מזכירים גם פורום גזברים, של היו"ר וגם ועדות ביקורת הדרכות, עשינו לכולם הדרכה פורום מזכירים נפגש בתדירות יחסית גבוהה וצריך שוקי לראות איך אני אגיד לך מה החשש שלי שצריך מישהו שבאמת מכיר מדיניות ורשות וממש בפרטים הקטנים כדי לתת את המענה הזה.

שוקי ארליך:

אני מסכים שהמצב ילך ויחמיר בקטע הזה בגלל שהמערכת שוחקת את המבנה.

אלי ברכה:

זה לא מעניין אותם שהוא לא יתקיים גם כן מבחינתם יש מועצה ותושב זה הכל.

מאיר דור:

המדינה כן.

אלי ברכה:

מילה אחרונה בעניין הזה אני חושב שהקיום, בוא ניקח את הסינריום שבו אנחנו מבטלים את כל המזכירות והועדים אומרים לא צריך אותם המועצה עושה הכל, ככל שנעשה אותם יכול להיות שזה ישמע מן פנטזיה, חלום כזה שהוא לא יכול להתיישב אבל ככל שנבטל אותם יותר מהר ונגרום להם להיות יותר מבוטלים אנחנו מזמינים אלינו את התחושה שהיא ממילא קיימת בחוץ שבסך הכל גוש חובב זה שכונה של רעננה ובית יהושע כפר נטר זה שכונה של נתניה, ואפשר אצלם לחבר להרצליה ולגמור את הסיפור. האופי הזה שאנחנו משמרים ועדים שומר עלינו במידה מסוימת.

שוקי ארליך:

בגלל זה אמרתי שיש פה את המימד המועצתי שאמרתי שאולי בקיימות זה

המקום הטבעי להרחיב את הראיה שלהם, שיחשבו איך בעצם עושים את חובב כחלק כקהילה של מועצה חוף השרון.

הילה טרייבר:

רק כדי לחזק את הקיימות היא כן עובדת בתוך הישובים, אני אומרת היא עובדת בתוך הישובים והיא מחברת דווקא בהיבט הזה את האזורים לאזורי הטבע שיש לידם כדי ליצור חיבור.

שוקי ארליך:

לא אבל אני אומר תחשבי מעבר לטבע תחשבי על ראייה מועצתית תנסי איך אפשר לייצר פה מפגשים, הקילה בתוך המועצה כחלק מהקיימות כי אני מאמין שזה חלק מהקיימות.

הילה טרייבר:

עושים את זה המון דווקא בנושא של קיימות יש קהילה מאוד גדולה של אנשים של זה ותרבות. גם כתפיסה של קהילה אני אומרת לך שוקי אחד הדברים.

מירב קורן:

חינוך, קיימות ותרבות.

הילה טרייבר:

אחד הדברים שהם היו כל הזמן בדגשים שלנו זה הנושא של יצירת קהילה של קהילות וליצור באמת את החיבורים ולהראות איך בתכניות העבודה איך מנהלי המחלקות מביאים תכניות שהן מחזקות קהילה, ומחזקות שייכות אני כל הזמן אומרת שאחד הדברים שהישובים פה הם כאילו יותר חזקים השם של הישוב יותר חזק מהמועצה. לדוגמא אם אתה בא למישהו שגר בעמק חפר הוא יגיד לך אני מהעמק, ואם אתה תבוא אף אחד לא יגיד לך אני בא מהחוף, יגיד לך מרשפון אני מבני ציון זה סמנטיקה אבל יש לזה משמעות בחיבור, ואני המאמצים שאנחנו עושים כבר הרבה זמן בעצם על השייכות הזאת. גם צריך להגיד זה שפעם לא כולם למדו כאן ביחד, אני ילידת יהושע אני הייתי בטוחה שבני ציון זה בית חולים בחיפה, לא היה לי מושג שזה בכלל באותה מועצה שלי עד שהגעתי לפה, אז זה שאנחנו לומדים הילדים, הקהילה שגדלה פה היום היא כבר גדלה אחרת, הם כבר יותר מחוברים אבל זה חלק מהדגשים שאנחנו כל הזמן.

אלי ברכה:

אין לנו בעיה להפוך אותנו ליישובים סוג של יישובים קהילתיים שהם נראים מקבצים של יישובים קהילתיים שלמעשה עדיין לא מצאו את העיר שלהם, אוקיי את רשפון אין בעיה לחבר לרעננה, ואת חובב לזה, אנחנו לא מצאנו, נדמה לי שאנחנו לא רוצים לקיים על זה דיון, נדמה לי שאנחנו לא רוצים להיות שם.

מירב קורן:

אני לא מבינה למה אתה עושה את הקורלציה הזאת אני מכירה הרבה דוגמאות מהגליל שהם לא מתנהגות ככה. המועצות הם מאוד חזקות ודומיננטיות.

אלי ברכה:

עדיין אין להם את הערים האלה שיש סביבנו.

מאיר דור:

מירב אין אף מועצה כמו המועצה אצלנו אנחנו באמת שונים לגמרי.

שוקי ארליך:

בואו נסתכל על זה הפוך הערים רוצים לקחת לתלוש מאיתנו כמה שיותר כלומר יש פה מהלך שאני מדבר עליו מהלך של חיזוק המועצה כנגד האלה מבחוץ.

סעיף 5 תכנית עבודה מזכ"ל

הילה טרייבר:

אני אעשה את זה קצר תכנית עבודה לשנה הקרובה, כי אני רוצה להפיץ אותה בעצם למנהלי המחלקות. אני אעשה סיכום שניה בחפיף אני אעביר לכם את זה, סיכום שנה של שנת 2019 אתם קראתם את זה, קיבלתם את זה. אני אדבר על מה הספקנו לעשות הטמעת תפיסת השירות, 2 מחלקות עברו תהליך עומק של הטמעת תפיסת שירות, זה הועדה ומחלקת תפעול. ה - תפיסת שירות כללה בועדה פורום אדריכלים שבעצם הראו על הבעיות שלהם שיש להם מול הועדה, שינינו קצת את שעות קבלת קהל בועדה, פתחנו ביום שלישי בין 12:30 ל - 15:30 כי אנשים התלוננו שתמיד צריך לבוא בבוקר וזה קצת מקשה אז עשינו שינוי בשעות קבלת קהל בועדה, אנחנו עושים תהליכים של הטמעה של אס אל אי ובעצם של תפיסת שירות. בעצם עומדים בתקן של 80% מצליחים לעמוד ב - 80% מהתקן ויש תכניות משותפות בין המחלקות, מחלקת חינוך ושירותים חברתיים מקדמים שיתופי פעולה סדירים עד רמה שבכל בית ספר יש שיתוף פעולה בין יועצת בית הספר, פסיכולוגית של בית הספר, סליחה יועצת, פסיכולוגית ועובדת סוציאלית של בית הספר כתפיסה הוליסטית של אותו ילד. אנחנו דיוק ויעול השירותים הניתנים לתושב, הכנסנו עשינו עוד כמה מיזמים חדשים לא הצלחנו עדיין להרים את הנושא של כניסה לתחום של 0 עד 3 אני מקווה שנצליח לעשות את זה השנה, עובדי המועצה עוברים משוב והכשרות, מתקיימים פורומים שונים של עובדים ותכנית המתאר הכוללנית מתקדמת ונעשית עבודה לגבי מדניות הגזם קבוע לישוב כאן בזה. ניהול עבור עובדי היה לנו מטרה לשנת 2019 להכניס את הועדים המקומיים כניסה יחסית קלה ושהם יצליחו לעבוד באופן עצמאי גם בנושא רכש וגם בנושא נהלים, עשינו הדרכות לועדים, יש פורום יו"ר, מזכירים, גזברים, היתה

הדרכה לועדות ביקורת, העברנו להם לישובים את התחומים שאנחנו שהולכים לבדוק אותם בנושא של ביקורת הם יודעים על מה אנחנו, על מה בעצם הדגשים שלנו. מבנה ארגוני שעולה מתפיסת השירות הסדרנו חלק מהמבנה הארגוני טרם הושלם האיוש אתם אישרתם את המבנה ארגוני של 6 אגפים אבל זה רק עכשיו. והנושא של המבנה הפיזי אני אגיד שוב מאוד מסורבל לעבוד כמו שאנחנו עובדים. כמו שאתם יודעים מחלקת תפעול נמצאת בחוצות שפיים אנחנו עושים התאמות קטנות כדי להתאים את המבנה הקיים בלי לבנות מבנים חדשים בינתיים.

מירב קורן:

מה הצפי זמנים?

הילה טרייבר:

כרגע הצלחנו עשינו שיפוץ קל בועדה כי היתה נראית נורא יש שם פרקט וקצת יותר נעים להיכנס, עשינו שינוי בחינוך, ויצרנו מצב לחינוך הבלתי פורמלי הם ישבו בחדר אחד כולם. אז יצרנו שם עוד איזה זה, ועכשיו אנחנו מוכנים בעצם המפרט מוכן לצאת למכרז על נושא של בינוי, הבינוי השלב הראשון שה 2 מבנים אחד לרווחה ואחד לתפעול שבעצם חוזר לכאן ובניה של שירותים נוספים קטסטרופה 2 שירותים פה, הפרדה בין גברים, נשים, שירותי נכים וכו', ומטבח חיצוני לא מטבח שיש פה וחדר ישיבות קטן פה. זה השלב הבא. אני חייבת אנחנו כל הזמן עושים אנחנו יוצאים מאיזה זה ישיבה וכבר נולדת משרה למקום לגור.

אלי ברכה:

היה לנו דיון בזמנו היום אנחנו רוצים להוסיף מבנה נניח 2 קומות ולעשות או באמת להמשיך בשלב מסוים אפילו הלכנו לכיוון קיבלנו כיוון בסיסי לזה בשלב מסוים אמרנו שאנחנו מקבלים המון מחמאות על האווירה הכפרית הזאת של המועצה, המבנה פה מבנה כאן ואיזה פטיו באזור הזה, כל הדבר הזה כמה שהוא עתיק אנשים אוהבים להסתובב פה הם לא מרגישים רע עם המבנה של בית העירייה ובאמת תכננו להמשיך בזה.

מאיר דור:

היום היה כאן ראש עיריית רעננה הוא יצא החוצה הוא אמר איזה יופי אצלכם ירוק יפה.

הילה טרייבר:

יש לנו עוד לא הצלחנו לזה המכרז לבינוי חדש יצא בסביבות נובמבר אני מקווה שב – 2020 נצליח להשלים את המבנה הזה.

אלי ברכה:

יש שאלה של מקלטים וכו'.

הילה טרייבר:

הג"א וכו', היום עברו התכניות להג"א, כל תכנית בינוי אנחנו מעבירים. הצעה שלנו להדגשי מליאת המועצה גם לתכנית הבאה. שוקי כמו שאמרת חיזוק הקשר והעבודה מול הועדים המקומיים, הטמעת תכנית האב האסטרטגית בפעילויות המועצה, יש בתכנית האב האסטרטגית גם נושא של גזם, גם נושא של הסדרת ארסוף קדם גם הנושא של בניה של אשכולות ונושא חינוך וגם תכנית מתאר כוללנית, זה אנחנו ממשיכים כל הזמן. איגום משאבים תקציביים ואנושיים לעשות חיבורים בין המחלקות השונות גם מבחינת, גם מול הועדים המקומיים לדוגמא בפעילויות, פעילויות.

שוקי ארליך:

הדוגמא ששרון נתן על נושא של הבטחת... ליזום פעילויות שבהם אפשר לעשות הבטחת...

הילה טרייבר:

אני אגיד לך מה קורה עם זה הם לא רוצים,

שוקי ארליך:

הכל כסף, כסף תמיד משכנע.

הילה טרייבר:

אני אתן לך דוגמא אנחנו בכל מרכז שאנחנו עושים בשירות ביקשנו להוסיף שהועד המקומי יכול להשתמש במרכז שלנו מבלי לעשות מרכז חדש.

מירב קורן:

ולחכות לתיאורה שנתיים פלוס.

הילה טרייבר:

לא, לא המכרזים קיימים.

מירב קורן:

סליחה אני התחלתי לפני שנתיים וזה עוד לא קיים.

הילה טרייבר:

רגע שניה, אני אגיד משהו שכבר יש מרכז נגיד מרכז של עבודות פיתוח אנחנו אומרים לועד המקומי יש כבר קבלן זוכה אתה יכול להשתמש בזה ולחסוך לך את העלויות ללכת לבד, בדרך כלל הם מעדיפים ללכת לבד הועד. אנחנו מדברים על הזמן על מכרזים לאגם אותם במכרזים משותפים של שמירה, של דיברנו על גינון, מאוד לא אוהבים את זה, לא ברור למה.

מאיר דור:

הישובים לא משתמשים בשירותים האלה.

הילה טרייבר:

אנחנו, אני אומרת אנחנו עובדים על זה, איגום משאבים הוא גם בזה שלדוגמא יש פעילות ספורט שהמועצה עושה אז שתהיה בועד המקומי, שתהיה ביישוב שזה יונגש כל פעם ביישוב אחר, כל האיגום משאבים האלה. כמוכן הטעמה של תפיסת שירות זה לא עבודה שלא מפסיקה יש תמיד עבודה בנושא של השירות, ושיפור מתמיד של השירותים והתאמה לצרכים זה הדגשים שמהם בעצם אני גוזרת את הכותרות לתכנית עבודה. שוב זה בעצם המטרות לשנת 2020, היעדים הטמעת תפיסת השירות, דיוק וייעול השירותים, הטמעת תכנית האב, יצירת שיתופי פעולה הדוקים בין הועדים המקומיים לבין המועצה, זה דגש שאנחנו שמים עליו פוקוס השנה, זה גם בחיבור בהיבטים הטכנולוגיים לצורך העניין ישובים שעושים גביית ארנונה שתהיה אותה מערכת של גביית ארנונה, שהקריאות שירות יפתחו בכל מקום אותו דבר, ליצור את הקשר היותר הדוק בין הועד המקומי. וכמוכן הסדרת המבנה הארגוני. 80% מעובדי המועצה מכירים את תפיסת השירות ופועלים על פיה, אמנת השירות מפורסמת לתושבים, יש עמידה ב – 80% מהזמנים, צמצום עלויות פסולת גזם ושיפור נראות בשטחי המועצה, עדיין יש המון שטחים שיש בהם פסולת בניין והם נראים נורא, 50% מהפניות של הועד המקומי נפתחות ומטופלות דרך המערכת שלנו זה יעד ששמנו לנו למטרה ולפחות מחצית מהישובים פועלות תכניות משותפות עם יחידה מקצועית הרעיון הוא באמת שהועדים המקומיים ישתמשו ביחידות שלנו בקיימות, בחינוך בספורט ויתחילו ליצור יחד איתם תכניות משותפות, ובאמת לא יעבדו מה, לא תמיד יש התאמה למה שקורה בועד.

שרון רומם:

בלי דעה קדומה מחצית מתחלק בקיבוצים ומושבים גם כן בצורה אחרת? אני אומר יכול להיות שהמושבים עובדים פחות טוב.

הילה טרייבר:

לא זה עוד לא קרה. עוד אין את זה, בפועל אין מספיק תכניות משותפות בין הועד המקומי למועצה.

שרון רומם:

לא משנה אם זה קיבוץ או מושב לכולם?

הילה טרייבר:

לכולם. אין מספיק יש הרבה שיחות אבל אין ממש תכניות שרצות ביחד לא בנושא נוער, לא בנושא קיימות לא בנושא, שיתופי הפעולה עובדים פחות יותר טוב.

אורלי עמיר:

אולי אפשר דרך התקציב ליצור שיתופי פעולה.

מירב קורן:

אני רואה במציאות משהו אחר.

הילה טרייבר:

בית ספר זה לא טוב, בית ספר זה בית ספר ויש הרבה שיתופי פעולה עם בית ספר, אבל בלא פורמלי ובקשר בין הישוב לוועד המקומי אנחנו רוצים יותר ויותר תכניות זה מגיע למצב שלפעמים אנחנו מבקשים לעשות אירוע באיזה דשא של איזה ישוב הם מבקשים מאיתנו כסף. יש דברים שהם לגיטימיים אבל יש דברים שאתה אומר אוקיי אני רוצה, יש איזה הדדיות אנחנו ניתן אתם תתנו נעשה ביחד נקרב את הפעילות אליכם, זה פחות זה. איוש של 80% מהתקינה המותרת במבנה הארגוני המחודש, השלמת 70% מהבינוי במועצה, ויוזמה אחת חדשה שהגיעה ליישום היא פורום מנהלים ומנהלי... נתתי לכל מחלקה דגש ספציפי אליה, בשירותים החברתיים זה המשך תכניות משותפות עם אגף חינוך וחינוך חברתי קהילתי והמשך הטמעת ומדידת אפקטיביות של מודל תפעול עו"ס מרחבי. עשינו שינוי השנה ולכל ישוב יש בעצם עובדת סוציאלית או לכל שני ישובים יש עובדת סוציאלית שהיא עובדת סוציאלית של הישוב, צריך בעצם להתחיל לבדוק איך זה עובד והיא אמורה להיות אשת הקשר בין כל הבעיות.

אורלי עמיר:

ויודעים את זה בישובים יודעים?

הילה טרייבר:

בישובים יודעים את זה ויש חלוקה של העובדות סוציאליות זה חדש אבל אנחנו עכשיו הודענו את זה לישובים ואנחנו לאט, לאט מתחילים לפעול על זה ולכן ב-2020 אנחנו נרצה לראות איך זה עובד. בעצם בכל מיני מקרים שקשורים לשירותים החברתיים גם בנושא של קשישים, גם בנושא של מצוקות שעולות מהם מהישוב שיהיה אשת קשר בנושא הזה.

צילי סלע:

סיוונה הציגה את זה.

הילה טרייבר:

נכון, אנחנו רוצים לראות שזה בעצם עובד. חינוך פיתוח התחום הגיל הרך 0 עד 3, למועצה אין נגיעה בכלל ל-0 עד 3, אין לנו לא מעונות יום וכו' כל מה שיש זה בעצם פרטי, גם יש חוק המעונות וכו' שהם צריכים לעשות עליהם פיקוח, ואנחנו גם רוצים לתת מענה באיזה דרך אני לא יודעת על ידי גנים או על ידי פעילות אבל להתחיל לראות את הילדים האלה של -0 עד 3

ולהתחיל לגעת בזה.

צילי סלע:

יש תקציבי מדינה לזה?

הילה טרייבר:

לא לנו. העבירו את זה כאילו עכשיו, זרקו את זה לשר החינוך אמרו לו זה שלך הוא בכלל לא ידע.

צילי סלע:

לא יש ויכוח אם זה שייך למשרד העבודה או ..

שוקי ארליך:

אין ויכוח החוק הוא ברור.

הילה טרייבר:

לא שונה החוק אבל זה כאילו על החינוך ואף אחד לא נותן כלום לאף אחד וככה זה נראה.

צילי סלע:

זה משרד העבודה אבל משרד העבודה רואה את זה בתור.

שוקי ארליך:

רק למעונות ספציפיים בגלל זה אין, אין ילדים במדינה.

הילה טרייבר:

נושא נוסף בחינוך זה אנחנו מעוניינים זה קשור לכניסה של מנהל אגף חינוך אבל אני אומרת שגם אם לא יהיה אנחנו ניקח יועץ לנושא הזה לבחינה מחודשת של תפיסת החינוך במועצה. איתור חסמים ופערים והצגת חלופות, אני אגיד על מה הכוונה שלי, אנחנו 10 שנים בחינוך זה הרבה זמן הכוונה היתה לבדוק הכל מהתחלה, לראות אולי יסודי צריכים ללמוד 5 ימים בשבוע וצריך יום ארוך, אולי צריך כיתות מופת וכיתות מצוינות, לקחת את כל הדפוסים הקיימים ולבדוק אותם יכול להיות שנגלה שאין שינוי אבל להתחיל לדבר על זה, גם עם התושבים, גם עם צוותי חינוך לראות אולי אפשר נכון לעשות א עד ח' ולא חטיבות ביניים כל מיני, בעצם לעשות בחינה מחודשת של כל תפיסת החינוך במועצה.

שוקי ארליך:

מידע על הילדים והתפתחותם לאן הם הלכו וזה התפצל יש לנו, יש לנו מעקב מצטבר?

הילה טרייבר:

אין לנו מעקב כי רק השנה הקמנו מחלקת צעירים, אבל אנחנו, אבל זה גם, אני אגיד יותר מזה זה לאו דווקא, אנחנו יודעים שהיום לצעירים בחוף השרון צריך לתת מענה. אנחנו לא יודעים.

מירב קורן:

איזה מדדים יש לך לבחון.

שוקי ארליך:

לא מדדים קודם כל לדעת לאן.

אלי ברכה:

לימודי המשך, או .

שוקי ארליך:

לאן הלכו, לאן לא הלכו, כמה רשום, בגרויות, זה פרמטר אחד אני סתם זרקתי.

מירב קורן:

איך אתה מודד הצלחות של אנשים מה אם הוא הלך לעשות תואר שני או אם הוא הלך לאומנות אי אפשר.

צילי סלע:

בעניין הזה אני מציעה גם לבחון את כל נושא התקציב ותקציב לתלמיד, זאת אומרת בהשוואות אני פשוט שומעת קולות שמגיעים. אני לא, אני רק אומרת איזה דברים אני שומעת מחוץ למעגל הזה, שזה שהשוואות שעושים בהשוואות ארציות נתונים של משרד החינוך מפרסם, תקציב לראש לתלמיד הוא יותר נמוך, הוא פחות מהמוצע, אני לא, אני כל מה שאני אומרת.

הילה טרייבר:

אני אגיד לך מה קורה במשרד החינוך הגנים אצלנו מנוהלים בועד המקומי, אז כל תקציבי הגנים בכלל לא נספרים, אוקיי זה דבר אחד, זה פרמטר שמעוות מאוד את איך שמחלקים פר נפש, פר תלמיד. יש עוד כל מיני דברים כאלה פר תלמיד אובייקטיבית אנחנו גבוהים משמעותית מכל הארץ.

צילי סלע:

קודם כל אני שמחה יותר, אני חושבת גם שחלק מהעבודה שתעשה ותפורסם גם הדברים האלה צריכים לבוא לידי ביטוי, כי כשנכנסים למשרד החינוך ואנשים עושים את זה כן, כי משרד החינוך פרסם כל מיני נתונים ובאים והדבר הראשון שאתה עושה אתה בודק איפה אתה נמצא ופתאום מגלים דברים אחרים, כל מה שאני אומרת זה.

הילה טרייבר:

אני רוצה להגיד לך משהו עצוב, אני שיצא הדבר הזה הוצאתי הודעה לישובים ולמושבים שמסביר את זה שבעצם 4200 הוא יוצא, המועצה נותנת 4200 הרבה יותר ממה שנותנות רשויות אחרות פר תלמיד, שהנושא שבמועצה אזורית ... אף אחד לא הגיב גם אם אני יעשה כזה אף אחד לא קורא, אני כתבתי את זה.

אלי ברכה:

אני אסביר לך את הצד השני של העניין.

צילי סלע:

אז לא לועדים המקומיים, אלא לועד בית ספר.

הילה טרייבר:

ועד בית ספר יודע מזה.

אלי ברכה:

אני צילי אני מוכן לעשות את זה נקודתית ואני רוצה לשתף אותך בצורה יותר נקודתית בפגישה כזאת או בפגישה אחרת. אנחנו קודם כל שאנחנו נכנסים אליו חוף השרון העשירה, חוף השרון עשירה לא יודעים שאנחנו לוקחים הלוואה לבנות כיתות מחורבנות אז אנחנו עשירים לא בא לי לצאת ולפרסם שאנחנו שמים יותר, אמרתם שמים ... נגמר הסיפור רק אני לא יכול לדבר על אזורי תעסוקה, אני לא יכול לדבר על כלום אחר כך, וזה גם בא לשכנע כמה אנשים בחוץ או כמה תושבים. המערכת שלנו כל כך מבוקשת, כל כך מבוקשת, אתה פותח את השערים הם נשפכים פנימה. שווה לקבל את זה, אנחנו מקווים שאתם כחברי מליאה.

אורלי עמיר:

בתיכון גם?

אלי ברכה:

גם פה רוצים להירשם כולם רוצים להירשם לכאן ליסודיים, לתיכון לכל המקומות.

מאיר דור:

יכול להיות שיהיה לנו השנה בכיתות ז' לא 6 כיתות 9 כיתות לפתוח.

הילה טרייבר:

אבל צילי העבודה, העבודה בסוף כמובן שאם נחליט לעשות שינויים יש לזה משמעויות תקציביות לעשות לשנות את המבנה שלומדים א עד ח' ואין חטיבת ביניים זה מהפכה תקציבית מאוד, מאוד גדולה, הרעיון אומר איך זה, אם היה

מתחלף ראש רשות הוא כנראה היה בודק קודם כל את תחום החינוך אז אמרנו גם בלי שיתחלף צריך פעם ב – 10 שנים להכניס יעד חדש ולבדוק את זה מחדש. אז זה יעד לשנה הזאת.

שוקי ארליך:

ויש להם פררוגטיבה לעשות את זה אגב?

הילה טרייבר:

כן. באופן עקרוני לא, באופן עקרוני לא, המדינה, משרד החינוך לא אבל אתה יודע זה כל מיני... באופן עקרוני לא, אבל יש רשויות שעושות את זה.

אורלי עמיר:

יש תכנית איך עושים את זה, איך בודקים את זה, בודקים רק קהלי יעד.

הילה טרייבר:

לא, אני אגיד לך זה יעדים לשנת 2020, הרעיון יהיה קודם כל חיפשתי שיהיה מנהל אגף חינוך שיעזור לעשות את זה אם לא יהיה עד שזה אנחנו לא נתפשר, אנחנו ניקח יועץ חיצוני שילווה אותנו בנושא הזה, ואז גם נתחיל לעשות מעגלי שיתוף גם עם נציגים מהמליאה, גם עם ציבור וגם עם מנהלות זה תהליך שרלבנטי, אנחנו מחפשים איזה גוף כמו המכון הדמוקרטי או מפעל הפיס או בית ברל מישהו שיעזור לנו שיחד איתם נעשה את הבדיקה הזאת. אבל אין לי ספק שפעם ב – 10 שנים צריך איך שהוא לנהל, ולכן זה יעד ששמנו בשנה הזאת. עוד בנושא החינוך המשך לגיבוש תכניות משותפות.

שוקי ארליך:

איזה עיר סתם כדי שיהיה לנו מימד להשוואה מבחינת גודל, הגודל שלנו מורכב בגלל הפיזור אבל נשים את זה בצד. מבחינת סדר גודל של מחזור של נוער וכדומה, איזה עיר בישראל אקוויולנטית למקום הזה?

הילה טרייבר:

אבן יהודה, אין עיר בגודל שלנו. אין.

צילי סלע:

גם מועצות מקומיות אנחנו קטנים ביחס למועצות מקומיות.

הילה טרייבר:

כן אבל אבן יהודה פחות או יותר אותו סדר גודל.

צילי סלע:

זה לא עיר.

הילה טרייבר:

זה הכיוון. חינוך חברתי קהילתי המשך יישום מסקנות שולחן עגול בנושא התנהגויות סיכוניות לנוער. והמשך בניית האגף והגדרת תחומי סמכות ואחריות וחיזוק מנהלי התחומים. בנושא של טיפול זה גיבוש מדיניות פסולת גזם והטמעת חוק העזר לפסולת עסקית, במליאה הבאה תגיע דיברנו על זה יש חובה ליצור חוק עזר לפסולת עסקית, היום המועצה בעצם מפנה ולא מחייבת את העסקים בכלל באגרה עבור פינוי הפסולת העסקית שלה, זה ישתנה, זה באופן עקרוני 1/3 מתוך העלות של הפסולת, של העלויות של הפסולת אצלנו זה כמעט 3 מיליון ₪ של נושא של פסולת עסקית, וגם נושא של גיבוש מדיניות בנושא של גזם, יש על זה הרבה שיחות האם מתוך הבית, ליד הבתים, במכולות איך מטפלים בזה. בניית האגף כולל נהלים על גבי שירות תחומי סמכות ואחריות בהנדסה, הטמעה ויישום של תפיסת השירות כולל שימת דגש על מדידת השירות, של העובדים בועדה, ויצירת אחידות מידע בין המערכות. גזברות הועדים המקומיים עובדים בצורה עצמאית ותקינה, ומשאבי אנוש איש תקינה. שירות ומידע זה אחרון בעיקר זה יצירת תשתיות מידע תומכות את תפיסת השירות, זאת אומרת אנחנו עושים שינוי של אתר האינטרנט של מערכת מוקד, בעצם לוקחים את כל.

שרון רומם:

סיטי קונקט נשאר או לא?

הילה טרייבר:

לא יודעת בסוף זה לא ברור, אנחנו עושים עכשיו. אנחנו עושים מכרז, המכרז אני לא יודעת אם זה יהיה סיטי קונקט, המכרז אמור לתת מענה שיהיה תקשורת בין המערכת של הפניות לאתר, בין האתר בין המיילים שמגיעים למערכת הזאת שיהיה משהו שמתכלל את זה אנחנו עובדים על זה עכשיו, אנחנו נפרסם את זה למכרז באמצע השנה אבל הרעיון הוא לעשות מערכות תומכות ובחלק מהתמיכה הזאת שיהיה לוועד המקומי את אותה המערכת של פניות ומוקד.

מירב קורן:

זה נתון לבחירה?

הילה טרייבר:

לעבודה מול המועצה זה לא יהיה נתון לבחירה, כי אם מישהו רוצה לפתוח קריאה מול המועצה יש מערכת אחת. בתוך התקשורת בין הישובים יש ישובים שעובדים עם קהילה נט וכל מיני כאלה אבל בין המועצה לוועד המקומי זה יהיה סוג התקשורת. זהו.

אורלי עמיר:

אני רציתי להגיד משהו לגבי היעד הזה של קהילה של הקהילות, בשיתוף

פעולה בין הישובים לזה, אני חושבת שאנחנו צריכים לחשוב על איך אנחנו משתמשים בכלי הזה של התקציב כדי לעודד את שיתופי הפעולה, סתם לדוגמא אני לא חשבתי על זה לעומק אבל אני חושבת שאנחנו צריכים לחשוב על למשל תקציב החינוך או חינוך, או סליחה תרבות לא חינוך, למשל תקציב התרבות אם אנחנו למשל לועדים המקומיים יש את תקציב התרבות שלהם אז אפשר לעשות סידור שאם אתה מצרף את תקציב התרבות שלך לסל של עוד כמה ישובים אז אנחנו מוסיפים ותומכים ונותנים על זה, מוסיפים על זה עוד משהו כדי לעודד באמת את שיתופי הפעולה האלה זה סתם דוגמא, אני חושבת שהתקציב הוא כן כלי שאפשר להשתמש בו לעניין הזה.

הילה טרייבר:

אני אגיד לך רוב, כפר נטר, זה הרבה פעמים עניין של מרחק, כפר נטר ובית יהושע עושים את כל פעילויות התרבות שלהם משותפות, בצרה בני ציון וחרוצים זה תמיד משותף.

אורלי עמיר:

לא נכון חוץ מאירועים גדולים של יום העצמאות, אין הרבה.

הילה טרייבר:

הם עושים את זה ביחד בדרך כלל, אני כן אומרת יש לנו תחומים מסוימים, יש תחומים מסוימים שאנחנו כן עושים בדיוק מה שאמרת, את אומרת את תביאי חלק ואנחנו נביא לך תוספת, ואז נעשה אירוע.

אורלי עמיר: אינסנטיב לזה, ובתחומים אחרים גם?

הילה טרייבר:

בספורט, בחינוך, בקיימות איפה שאנחנו יכולים יש מקומות שאנחנו נעזר במיצי'נג.

אורלי עמיר:

כי אני רואה את התרבות אצלנו, כאילו אני רואה המון אירועים שמנסים לארגן אותם רק בישוב והם נוחלים מפה כי אין הרבה אנשים זה לא, זה סתם כסף שהולך, חוויתי את זה הרבה פעמים.

אלי ברכה:

תזכרי שבצד השני יושב הועד המקומי אם עכשיו זה היה נציגי יו"ר ועדים מה שאנחנו שומעים אל תעשו כלום, אנחנו בין שזה צח"י, אל תעשו כלום תעבירו לנו כסף אנחנו יודעים להסתדר.

אורלי עמיר:

אבל אם יש יעד של המועצה לעשות קהילה של הקהילות אז גם אם הם אומרים אז מה.

אלי ברכה:

זה קורה יש לנו למשל ... שהיא לא בתרבות היא בצ"חי אנחנו אומרים לנו את זה והם אומרים חלק יהיה מועצתי, חלק יהיה ייעודי חלק יהיה יישובי. לא יודע אם זה מחבר יותר אבל אם לא תעבירי את הכל אליי.

אורלי עמיר:

הכסף זה אינסנטיב.

מירב קורן:

אני רוצה רגע להגיד משהו בפרספקטיבה אפילו של עשור אני לא אתייחס לעשור קודם, אני חושבת שעשינו פה כברת דרך עשיתם כברת דרך מדהימה, שזה נהייה יותר ויותר מאורגן, יותר מקצועי באמת לעניין. לי באופן אישי חסר במה שראינו עד עכשיו מי אחראי, מי נמדד ואחראי אני קוראת את החזון של המועצה, על חלקים יותר אקולוגיים סביבתיים, אני אקריא ברשותכם את החזון שחלק גדול ממנו בא לידי ביטוי לגמרי במה שתיארת עכשיו אבל חסר חלקים. המועצה האזורית חוף השרון תשמור על זהותה כמועצה כפרית חקלאית ותיירותית ותהווה ריאה ירוקה של מרכז הארץ ותקיים חיי קהילה תוך שמירה על הסביבה, על המורשת ועל האחוה בין תושביה בדאגה למימוש צרכיהם החברתיים והכלכליים, תקדם חינוך מיטבי וערכי, תפעל להתחדשות מתמדת ושיפור בשירותים המוניציפליים, תשאף לחיזוק הקשר ושיתופי הפעולה בין תושביה, יישוביה ושכנותיה, וכל זאת בהתאם לערכי המועצה שמירת נוף הארץ, אחדות, קהילתיות שוויוניות וקיימות שבעיני זה נהדר, והרבה מהדברים באו לידי ביטוי בתכנית, יש חלקים שאני יודעת שמתקיימים אפרופו הפגישה היום בבוקר אבל מי בעצם ה... שלהם?

הילה טרייבר:

אני אגיד לך מה את עוד לא ראית, זה התפיסה שלי שהיא מאוד, מאוד בגדול. מחלקת קיימות הדס אחראית גם על נושא החקלאות וגם נושא הקיימות וגם על נושא המורשת שקיבל במענה גם בסקר אתרי מורשת וגם בישראל נגלית לעין ובכל מיני דברים פרויקטים יפים שהיא עושה עכשיו. יש מפגשים שוטפים בין הדס בקיימות לבין איילת של התכנון ובניה כדי לראות את הנושאים האלה, איזה עוד.

מירב קורן:

מה שאני מנסה לומר שאת תיארת בפירוט מאוד, מאוד מרשים את בעצם את השירותים המוניציפליים של השוטף של המועצה, קורות דרמות שלמות במרחב שאנחנו מדברים עליהם בכל מיני הקשרים מי הסוג, של מי ... האלה?

אלי ברכה:

למשל אם יש לצורך העניין שלא נדע יש איזה ותמ"ל שבא לנגוס עכשיו זה של הרשות, זה של השולחן השני. שזה יורד לרמה של ביצוע, התייעצות.

מירב קורן:

זה לא רמה של ביצוע יש פה דברים מאוד מורכבים, מאוד, מאוד מורכבים אבל זה בעצם הניהול המוניציפלי של השירותים אני מדברת על ההיבטים המרחביים יותר.

הילה טרייבר:

אני אגיד לך שר החוץ, שר הפנים.

מירב קורן:

הבנתי תודה רבה.

שרון רומם:

אם אנחנו מסתכלים על העיר הכי גדולה במערכת הניהול ירושלים היא מחולקת לעשרות מנהלים קהילתיים של שכונה או של שכונות ובכל אחד מהם יש מתכנן אורבני שפה זה ברמה...

הילה טרייבר:

שיתנו לנו לתכנן מחסן איפה שהוא זה יהיה יותר קל.

אלי ברכה:

אחד הדברים אני אומר לכם באמת כמדיניות וחשוב אני משתדל לעשות את זה פשוט גם בשבילי, אנחנו נמצאים במקום ייחודי, הטבע שלנו מעניין, אנחנו מוכרים כמטרופולין אם אנחנו נשמור על הטבע שזה גם חקלאות לידו, החקלאות שומרת על הטבע, אם נשמור על הטבע, הטבע שומר עלינו ועל האופי שלנו כמו שהוא וזה הולך בהדדיות. לשמחתי אני יכול לומר לכם שזה כמעט מדוקלם על ידי גופים שונים במדינה, הירוקים, יש לנו היום ... זה הדיווח הבא שיהיה אחרי ההחלטות כאן ראש עיריית רעננה הוא אומר כן המרחב הזה זה מרחב טבעי ואנחנו רוצים אותו כטיילים וכן הלאה וכן הלאה, הדבר הזה ככל שזה מתקבע במדינה שאנחנו אזור נופש טיילות וחקלאות לידו שומר עלינו להמשיך לקיים את במרחב שלנו את החיים הנורא מיוחדים האלה, לגור בלב המטרופולין בכפרים בשטחים גדולים אין הרבה דברים כאלה כולם נמצאים קצת יותר רחוק, קצת יותר בשוליים עם הרים שאוכלות אותם מכל הכיוונים, אנחנו לא יודעים איזה ותמ"לים מסתובבים מסביבו ואנחנו חיים בסבבה כזאת וזה שומר עלינו. זה המדיניות אותה אנחנו משדרים, אני משדר אותה בכל מקום שאני נמצא פה וזה נעים לאוזניים של גופי התכנון וכל הגופים האחרים שמסתובבים וזה שומר עלינו זה ממש שומר עלינו בינתיים. גם זה דרך אגב גם הנושא של הבינוי הותמ"לים והבינוי ועתודות בניה גם זה כנראה תופס תפנית לכיוון השני הם מבינים שיש עתודות נדל"ן עם תב"עות לבניה למגורים בכמויות מטורפות לא צריך לדאוג עד 2040 כמעט אז הם מבינים שהתהליך הזה ההיסטריה שהיתה כנראה לא תחזור, יש דיאלוג, שיחות שלמות מאבקים אם לבטל את הותמ"לים, ככל שזה יעבור ואנחנו יצאנו מזה

בשלום בניגוד להרבה מועצות אחרות אז יהיה שקט ל – 20 שנה הקרובות שבהם לא ילכו לותמ"ל. זה הגישה זה התיקון שאנחנו נותנים לעניין הזה וזה מצליח. חברה יכולות להיות פה מליאות שיושבות ודנות על איזה שרוצים אותנו ואלה שרוצים אותנו ואלה שלוקחים לנו.

שרון רומם:

עוד דבר בהקשר זה אני יפיל על מאיר אם הוא יכין מפת עיר של כל אותם הפרויקטים הגדולים שעוטפים אותנו.

צילי סער:

בדיוק על זה אני מדברת.

סעיף 2 תבחינים לתמיכות 2020

הילה טרייבר:

אני אגיד שהיה לנו דיון בהנהלה בנושא תבחינים לתמיכות, אנחנו דיברנו על זה שכרגע התבחינים שמפורסמים הם לדברים בנושאים שאנחנו יודעים שאנחנו רוצים לאשר להם כרגע תמיכה. שוקי הציע ואנחנו נעשה את זה מן סוג של אר אפ אי לקריאת קול קורא לעמותות לראות איזה עמותות יש שרוצות להשקיע פה דברים. בשלב הזה התבחינים הם בעצם לנושא של ספורט, לאגודות ספורט רשומות, למוזאונים, מוזיאון להנצחת השואה. בנושא של תמיכה במוסדות ציבור, ... לאפשר לילדים המתמודדים עם קשיים עם מחלקות קשות, יתמות, שכול וזה גם לתת תמיכה. אישור שימוש זה לא אישור בכסף, אנחנו נותנים לעמותה נתנו בשנים האחרונות לעמותת סנרייס שהגישה לעשות קייטנה לילדים חולי סרטן בבית ספר ויצמן, מוזיקה ונגינה והנושא של רווחה זה מוסדות ציבור שרשומים כדין הפועלים לסייע לילדי המועצה ומשפחותיהם להתמודד עם קשיים בסוג של גירושין, פרידה, והסתגלות. בכל מקרה יש אישור לתבחינים האלה אנחנו נעשה בפעם הבאה בדיקה להוסיף אולי עוד עמותות אבל כרגע אלה הנושאים שנתנו להם תמיכה שנה שעברה ואלה הנושאים שאנחנו רוצים להמשיך לתת להם תמיכה גם השנה, זה רק הקריטריונים זה עוד לא הסכום, ולא פעילות. זה רק אישור של התבחינים האלה.

אורלי עמיר:

צריך אישור לזה?

הילה טרייבר:

כן.

אורלי עמיר:

מי קובע את התבחינים?

הילה טרייבר:

אנחנו קבענו את התבחינים זאת הצעה אם משהו שוקי אמר אולי תיתנו לעוד עמותות אמרנו שנעשה סוג של קול קורא לעמותות לראות מה יש להם להציע, אבל כרגע אלה העמותות שאנחנו.

אורלי עמיר:

חסר תחומים של מדע, טכנולוגיה דברים כאלה.

הילה טרייבר:

אמרתי שוב מה שאנחנו מציעים תמיכה אנחנו בדרך כלל נותנים הרבה כסף זה קשור לתקציב גם, אם יהיו עמותות שסבבה יתנו לנו כסף ואנחנו ניתן רק 10%.

שוקי ארליך:

לא יתנו לנו כסף יתנו לנו שירות שווה כסף, עמותה לא תיתן לך הרבה כסף.

הילה טרייבר:

שירות וכסף אנחנו לא נצטרך לממן את כל זה וזה יהיה מצוין, כרגע בכל התמיכות פה אנחנו שמים כסף בשביל לקבל שירות ולא הפוך.

שוקי ארליך:

מה זה תכנית ניצנים שכתובה פה הלא פורמלי?

הילה טרייבר:

תכנית ניצנים זה תכנית של קרן אביחי שמתעסקת בזהות תרבות יהודית ישראלית.

שוקי ארליך:

עוד פעם בדרך כלל תרבות קרן אביחי היא צריכה לשים את רוב הכסף.

הילה טרייבר:

היא שמה.

שוקי ארליך:

זה דוגמא למה שאני מדבר.

הילה טרייבר:

אבל זה לא היה בנוהל תמיכות זה ממש מצינג של הרשות.

אולגה ששקיס:

זה משהו שאתה נותן כסף.

שוקי ארליך:

גם פה את נותנת כסף.

הילה טרייבר:

לא פה, פה אני מעסיקה, פעולה משותפת.

שוקי ארליך:

מוציאה כסף על התכנית, זה לא משנה.

הילה טרייבר:

הם לא מקבלים ממני כסף. זהו זה התבחינים עכשיו אם יש שאלות אם אין יופי נאשר אותם ככה.

סעיף 3 דו"ח רבעוני

אולגה ששקיס:

יש ועדת תמיכות מקצועית מה שנקרא 70,000 ₪ להעמקת כדורסל לאשר אותם השנה. שם זה היה תקציב ופה בעצם העברה שנוכל להעביר להם זה הפרוטוקול ששלשותינו אישרנו אני הילה והיועץ המשפטי.

שוקי ארליך:

צילי את מאשרת?

צילי סלע:

מאשרת הלוואת גישור.

אולגה ששקיס

יש טופס 2 שזה תקציב מול ביצוע, אני יעביר אתכם מראש לשורה תחתונה אנחנו בגירעון של 186,000 ₪ רוב הגירעון אם תסתכלו בעצם קודם כל הוא אמור להיות בסוף הרבה יותר נמוך אבל בעיקרון בחינוך השנה מחושבת לפי 12 חודשים בשנת עדכון 10 חודשים ולכן יש לנו תת ביצוע בהכנסות וגם בהוצאות, וקצת מעוות רבעון ראשון בדרך כלל הוא תמיד גרעוני אין פה משהו חריג, וזה אמור להתאזן לקראת סוף שנה. פה תקציבי שהמערכת מעדכנת תקציב היא מחלקת ל – 12 חודשים, חינוך זה 10 ולכן העמסה היא לא פרופורציונאלית אתה יכול לראות בחינוך יש קפיצה יש עודף הוצאות וחוסר בהכנסות של מיליון ₪ וזה מעוות. חוץ מזה אין פה איזה שהם שינויים יוצאים מן הכלל אנחנו עוד מעט מביאים לכם את הרבעון השני, מכיוון שאנחנו כל כמה חודשים עושים עדכון תקציב אנחנו כל הזמן עם יד על הדופן לראות בעצם מה המצב דה פקטו עוד לפני שיוצאים הדו"חות האלה.

שוקי ארליך:

כמו שאמרנו בהצעה הזאת לפי דעתי זה ממש לא פלא שקיבלתם.

אולגה ששקיס:

בעיקרון אלא אם כן קורה משהו, זה מתוכנן די בזה, אלא אם כן קורה משהו ברמה הארצית אבל בעיקרון זה די יציב. זהו זה לא משהו שאתם צריכים להצביע.

שרון רומם:

מה עם התכנון של הביוב שאני ביקשתי אישרנו בתכנון.

הילה טרייבר:

אישרנו עכשיו את ועדת ההתקשרויות ליועץ שנתן הצעת מחיר פחות מ – 100,000 ₪. בגלל זה אישרנו ועדת התקשרויות על היועץ שיעשה את זה.

אולגה ששקיס:

אז עשינו תיקון נקודתי. זה רק דיווח לא צריך לאשר.

סעיף 9 תב"רים:

הילה טרייבר:

התב"רים יש בעצם שיפוץ מקלטים, שיפוץ מקלטים זה שיפוץ מקלטים כרגע זה בבתי הספר שצריך לעשות כאן בחוף השרון לעשות שיפוץ של המקלטים, יש לנו כבר פחות או יותר אומדן שאמור להיות בסביבות 300,000 ₪, קצת יותר. ל – 4 מקלטים. זה בערך 100,000 ₪ למקלט שלא טופל הרבה הרבה שנים זה לא הרבה בכלל, זה כולל הנושא של המיגון כולל נושא של בינוי.

שוקי ארליך:

השאלה אם אין מישהו שאפשר לקחת ממנו כסף בשביל זה.

הילה טרייבר:

לא. אני כן אגיד שיכול להיות שלמליאה הבאה דיברתי איתכם על התקצוב מקלטים ביישובים ואמרתי שהאלוף אמר שיש לו תכנית חדשה ובינתיים אני רודפת אחריו על התכנית החדשה ואם לא יעביר את זה אז במליאה הבאה אנחנו פשוט ניתן מיליון ₪ ונחלק את זה בין היישובים שיעשו מקלטים.

שוקי ארליך:

אי אפשר להצמיד למתן את זה לגושי הצפון ברגע שהם יקבלו גם פה.

הילה טרייבר:

גם הם לא מקבלים. אבל זה כרגע ודבר שני זה אופנוע ים ומגלשות, זה ממשרד הפנים מעדכנים את התקציב שמשרד הפנים העביר לנו. אמרתי כרגע זה מקלטים בבתי הספר, במליאה הבאה אם לא יחזור עם תשובה ותכנית אנחנו פשוט ניתן כסף לישובים למקלט.

סעיף 6 אישור נסיעה אלי ברכה

אלי ברכה:

תראו בשלטון המקומי יש יחידה לקשרי חוץ או לא יודע איך קוראים להם, יש קבוצה שלמה של חברה מקצועיים שהם מייצרים קשרים, מזמינים משלחות, נוסעים, מסדרים נסיעות כאלה ואחרות של משלחות מהארץ לעיריות אחרות למקומות אחרים בעולם, ערים תאומות בין עירייה זאת לעירייה זאת. זה נכון שיש עיריות גדולות שמסתדרות לבד ולא צריכים אותם אבל יש המון עיריות שנעזרות בהם ליצירת הקשר הזה. במרכז המועצות האזוריות עוד בזמנו של ... ומיד אחריו בדרך הירוקים איטוב הבינו שיש צורך בדבר כזה מינו אותי להיות יו"ר הועדה לקשרי חוץ. עכשיו תכלס היה אמור מכיוון שלא התכוונו במרכז המועצות האזוריות לקחת צוות שלם שינהל שם עבודה זה גם יקר וגם לא ברור מה ה... אמרנו נתחבר לשלטון המקומי ונקבל שירותים מהם. משום מה לא התקדמנו בדיאלוג הזה של קשרי חוץ האלה, החיסרון של השלטון המקומי לבדו כי אם אני הייתי עובד לבדו מולו השלטון המקומי מסדר ערים לערים הוא לא מבין לא במועצות אזוריות הוא לא יודע לחבר דבר דומה, בארצות הברית זה ... או בגרמניה זה משהו אחר הוא לא יודע לחבר את הדברים האלה ולכן היה חשוב שיהיה לנו מישהו שיושב אצלם מקבל את ההנחיה מהם, עושה עבודה במרחב העולמי של דברים כאלו, מתוך מטרה למצוא מועצות למועצות נקרא לזה ואולי לייצר דיאלוג של שטחים פתוחים, דיאלוג של חקלאות, בני נוער שנוסעים מכאן לשם וכן הלאה, וכן הלאה. בכל המועצות זה מגמגם, בכל המועצות זה מגמגם אין שום דבר שקורה, אבל לא קידמו את זה. נכנס הצוות החדש למרכז המועצות האזוריות ואמר שהוא רוצה למעשה שני דברים, הוא רוצה את הדבר הזה שתיארתי לכם עד עכשיו והוא גם רוצה אפשרות בשלב הבא למצוא גופים כאלו פילנטרופיים ולהשיג מישהו שיודע לאסוף כספים ולייצר תכניות שהן תכניות מועצתיות, מה זה אומר תכניות מועצתיות כלל ארציות, נניח לייצר תכנית מורשת או תכנית שטחים פתוחים ארצי, או מועצות בסיכון ולבוא ולומר להם חברה אם יש תורם בוא נעשה מן מסלול כזה של נניח מורשת גבולות היסטוריה ניהולית וכן הלאה וכן הלאה ולמצוא לגייס תורמים וכן היתר גם למצוא או בשלב הראשון למצוא קשרים בין מועצות בארץ למועצות בחוץ לארץ כמו שאמרתי קיימות וכן הלאה. שם זה נמצא. בשלב, הקמנו צוות ואני יו"ר הצוות ואנחנו הולכים לדבר על זה במרכז למועצות האזוריות ולראות איך בונים את זה, ומה תיתן כל מועצה לצורך העניין הזה. בינתיים התקיימה, מתקיימת ב – 19/11 תערוכה מוניציפלית בברצלונה שהיא עולמית, אני בקושי קיבלתי את זה מכיוון שזה הגיע מהשלטון המקומי לקחתי את הנייר ושמתי אותו בצד העפתי אותו אמרתי

אין לנו כמועצה אזורית מה לחפש במקום שהשלטון המקומי מקיים את זה. פנו אליי אמרו לי אנחנו בכל זאת רוצים שתבוא כי אנחנו רוצים לעבות את הקשר עם המועצות האזוריות אלה שבשלטון המקומי בארץ, ואמרת אבל חברה זה לא מתחבר אתם לא עומדים בפאזה שאנחנו צריכים לעבוד, אמרו לי אין שום בעיה יש את זה שמארגן את המשלחת מהארץ הוא ברמה הארצית, הוא מארגן את המשלחת מהארץ, הוא יש לו ופגשתי אותו ואימתנו את זה, יש לו אנשים בעולם שמביאים את המשלחת מאירופה ואת המשלחת מגרמניה, ואת המשלחת מארצות הברית ומסין וכן הלאה וכן הלאה, ואמרנו לו תקשיב אם יש סיבה שמצדיקה את הנסיעה שלי לשם אני רוצה שתייצר לי בין עכשיו לבין הנסיעה תייצר לי קשר עם אותם ראשים שמביאים רשויות ממקומות אחרים בעולם, ממדינות אחרות בעולם כדי שאנחנו נוכל לפגוש אותם, לדבר איתם ולקבל מהם מה המבנה במדינה כזאת או מה המבנה במדינה כזאת של מועצות אזוריות, ולראות אם אפשר להתחיל לייצר חיבורים כאלה שיצרו לנו בסופו של דבר איזה אפשרות של משלחות של בני נוער וכן הלאה וכן הלאה הוא אמר אני יעשה את זה. זה שינה קצת את התמונה בעיני אמרתי אני אשמח להגיע לשם כי אני אגיע ויהיו לי פגישות עם אנשים שאני יכול לפגוש אותם ולראות אם אנחנו יכולים באמת לייצר את הדבר הזה. לכאורה אני כבר אומר לכם זה היה צריך להיות הוצאה של מרכז המועצות האזוריות לא של המועצה כי אני נוסע עם הכובע של חצי קשרי חוץ הם לא ערוכים לזה, המרכז למועצות אזוריות עוד לא תקצב את זה, עוד לא ערוך לזה אמרו בכל זאת מבקשים שתיסע בפעמים הבאות אם תיסע זה היה על השלטון המקומי או על מרכז המועצות האזוריות. אני חושב שחבל לחכות שנה שלמה ולעשות את זה בשביל לא יודע כמה זה 1000 יורו או 2000 יורו לא יודע כמה זה עולה, שווה לנו כמועצה לשים את זה ואני אגיד לכם עוד דבר, אחרי התוכן הזה שאמרתי שאני מודה שהוא אני חושב שהוא נכון אבל הוא גם נשמע טיפה מעורפל אין את זה.

מירב קורן:

יש את זה ברשימות פה?

הילה טרייבר:

לא, לא.

מירב קורן:

מה קשור תקשיב בתור מי שהיתה בסיסקו אני מבינה למה יש ערך שכל הרשויות מתכנסות ביחד ואפשר למכור להם את השירותים שאנחנו נתנו אז.

שוקי ארליך:

אני רוצה להגיד משהו הוא נכנס להציג את המשהו הכללי ולמעשה המסר שלפחות שמעתי ואני מזדהה איתו אני ייצג אותך פשוט אלי הצליח להתמקם איך שהוא טוב בתוך המבנה החדש הזה שזה כתוצאה של המרכז לרשויות אזוריות וכחלק מבניה שלה אלי בתוך המרכז בארץ בתוך הקשרים בארץ זה

הרובד השני, החשוב כרגע כי השני לא יודעים מה יהיה, זה אופציה, מה שיש פה זה למקם את אלי תמורת 1000 יורו + אשל בתור גורם דומיננטי בקבוצה של הרשויות המקומיות וככה אני מסתכל על זה וזה מחזק את מעמדו של אלי בקבוצה הזאת וזה חשוב.

אלי ברכה:

הולך לתערוכה למכור מוצר זה בעצם הסיפור, אתה שם 100,000 הולך לתערוכה אתה לא יודע אם תמכור. אני מדבר אני הולך בסופו של דבר כמו שאמרת כל מילה אני מסכים, לייצר קשרים מסוימים, עשיתי בעבר עישנו נסיעה אחת לסין, חברה הייתי בסין לפני 20 שנה לא עניין אותי וגם לפני 8 שנים לא עניין אותי לנסוע לסין ואז אתה פוגש את ראש העיר הזה ואת ראש העיר ההוא ואתה פוגש ונפגש ומייצר קשרים, אתה פוגש אותם אחר כך בועדה כזאת ואתה פוגש אותם בותמ"ל כזה, וזה מייצר איזה מערכת יחסים שהיא חוץ.

שוקי ארליך:

של אנשים שלנו, של אנשים בארץ.

אליב רכה:

ואני אומר עוד דבר, אני מקווה שתקבלו את זה ברוח הנכונה באמת לא משחצנות אני באווירה הזאת מאוד נוח לי, אני מאוד מכיר את האווירה של חוץ לארץ, הרבה יוצאים מהארץ כמו דגים מחוץ למים, אני מרגיש שפתאום אפשר לדבר איתו הוא עוזר לנו הוא פה, הוא שם, אתה מקבל מערכת יחסים שהיא אחרת שהיא חוץ מועצתית ונוצרת איזה שהיא תקשורת שאתה יכול להרים טלפון לראש רשות ולהגיד לו תשמע בוא נעשה. אז זה בתוך המועצות האזוריות זה, התוכן שוב מירב איך שקיבלתי את זה הסתכלתי על התוכן ושמתי את בצד.

מירב קורן:

התוכן לא קשור בשום אופן.

אלי ברכה:

התערוכה עצמה לא מעניינת אותי מה שמעניין אותי שייצרו לי סדרה של פגישות עם נציגים של מדינות אחרות, שאני יכול למצוא איתם קשר לייצר תקשורת בין מועצות אזוריות.

מאיר דור:

אני רוצה להגיד משהו בקטע הזה, אלי לאט, לאט אחרי מלחמות ומרפקים וזה אלי לאט, לאט מתחבר לעמדות המרכזיות בארגון המועצות האזוריות וזה בשבילנו מאוד, מאוד חשוב, אלי בועדת קרקעות, אלי בועדת שינוי גבולות, אלי בועדת קשרי חוץ זה דברים שמאוד, מאוד חשוב לנו שאלי יהיה שם. עכשיו אלי אמרו לו להיות יו"ר קשרי חוץ אני חושב שאפשר להגיד הכל אלי מבקר

200 אלף פעם בחוץ לארץ בשבילו זה, אני חושב שחשוב לנו שאלי ייסע לשם לא בשביל לראות תערוכה מה עושים הערים ברצלונה וזה אלא באמת ליצור את הקשרים עם האנשים מחו"ל. אחד המשימות שאני הטלתי על אלי אמרתי אלי אנחנו הולכים לבנות פה בית ספר אזורי שזה עולה לנו בין 100 ל – 120 מיליון ש"ח וצריך להביא כסף מחו"ל לא יעזור כלום. במסגרת הקשרים צריך להגיע גם לזה. אז אני חושב שזה מאוד, מאוד חשוב שאלי ייסע, ויהיה לו את הקשרים הנכונים עם האנשים הנכונים וזה רק יכול להביא לנו תועלת.

שוקי ארליך:

זה ביליארד כמו שאומרים.

אורלי עמיר:

אני מנסה לחשוב איך בוא ניקח את הדוגמא שאתה נתת עכשיו שהוא יוצר קשר עם ראשי ערים בחו"ל איך זה עוזר בתרומות אלינו? מה הם יתרמו לנו?

אלי ברכה:

אורלי אני אמרתי זה לא יביא כסף.

אורלי עמיר:

זה לא יביא כסף ברור שלא.

אלי ברכה:

מה שמציגים בתערוכה עיר חכמה וכל זה, זה לא בסטנדרטים שלנו.

מירב קורן:

אלי קודם כל הטענה היא כמובן חלילה לא אליך כבר עושים מאמץ לכנס את האנשים האלה, שיעשו משהו אמיתי, כל מי שמוצא תועלת בדבר כזה זה חברות האלה שישבתי בצד השני וריכזת את כל החתולים ליד הצלחת ועכשיו בואו.

הילה טרייבר:

מירב זה מה שיש.

מירב קורן:

בסדר אני לא מתווכחת, אני מפנה את תשומת ליבך לסוגיה שצורמת את העין.

אלי ברכה:

ברור בשביל זה שמתתי את זה בצד.

מירב קורן:

החינוך יש כל כך הרבה נושאים, סביבה. ברור לי מי מוצא תועלת בזה.

אלי ברכה:

את צודקת, את צודקת במאה אחוז ולכן אמרתי לו קיימתי פגישה בשבוע שעבר כאן עם הבחורה שמרכזת את העניין הזה בשלטון המקומי, עם הסרג'יו הזה ואמרתי לו, אמרתי לו אתה מייצר לי בין עכשיו לבין התערוכה אני רוצה לדעת את רשימת האנשים נציגי המדינות הזרות שאני פוגשת אותם המטרה שלי לדבר איתם על .. יכול להיות שנגלה שאין מועצות אזוריות שזה לא מעניין מועצות אזוריות אין מה לחפש ונגיד זה לא מתאים לנו.

מירב קורן:

ערים חכמות זה בדיוק תחום שעסקתי בו זה לא קשור אלינו.

אלי ברכה:

יש מצב שאני יקבל, נקווה לקבל כראש מועצה זה מה ששוקי אמר ללכת ... כזאת או אחרת עם הנציגים שלנו, עם הנציגים הישראליים שמסתובבים בתערוכה, אני מרגיש נוח בסביבה הזאת, אני מכיר תערוכות יותר תערוכות לצאת קצת מהקופסא.

שוקי ארליך:

יש לנו אינטרס לקדם את מעמדו של אלי בתחום הזה.

מירב קורן:

שבינינו הגוף הזה הוא כזה חלש, הוא כזה חלש זה עצוב, לא חלש כמו החקלאות יש כאילו היררכיה אבל בסדר אני מכבדת כל החלטה שלך.

מאיר דור:

כנראה שאצלך יש מישהו בישוב שרץ לבחירות.

הילה טרייבר:

אל תעברו נושא, אני רוצה הצבעה בניגוד לדברים אחרים לגבי הנסיעה שלי אלי בגלל שזה, זה הדבר הראשון שמישהו אחר כך הולך לבדוק אז השאלה אם יש מישהו שמתנגד או נמנע.

מירב קורן:

אני לצורך הפרוטוקול נמנעת.

אורלי עמיר:

גם אני נמנעת.

מירב קורן:

הסברתי ונימקתי למה וזה קשור לבחירה שלך.

הילה טרייבר:

שניים נמנעים השאר בעד. תודה רבה.

אלי ברכה:

היה היום בבוקר, אני לפני, תראו יש בינינו לבין רעננה את אזור נופש מטרופוליני חוף השרון רעננה, אוקיי אזור נופש תכנית שנקראת אזור נופש מטרופוליני, התכנית נעשתה בזמנו על מנת לשמור את הערים הגבולות שלהם ולייצר מרחב חקלאי כזה או אחר, בינתיים התהפכו היוצרות כי בתוך האזור נופש מטרופוליני קבעו שיהיה 85% של נופש מטרופוליני ו- 15% למגורים ותעסוקה, ואז באה מצוקת דיור והמדינה אמרה רגע יש לנו תכניות מוכנות מאושרות בואו נעשה מגורים. התכנית הזאת פגשה אותנו פעמיים, בקטן מאוד בנתניה באזור הצפוני ובמקום הזה על אדמות רשפון בהתחלה דיברו על קצת בצרה, היו אלטרנטיבות בצרה קצת, או רשפון וחשבו לעשות מזרח ומערבה לכיוון רשפון אנחנו בשיניים התכנית נגמרה לפני השאירה לרשפון 500 דונם בין המסילה ולבין רעננה ואנחנו בשיניים נלחמים על זה, שישאר כי אחרת זה כבר מספח את רשפון. בקיצור התחיל דיאלוג שלם עם ביילסקי דיאלוג עם ביילסקי התחיל, הם מדברים על 1500 יחידות דיור ואזור תעסוקה וסידרו שם איזה משבצת כזאת או אחרת של תעסוקה שחלקה נופל על יקום וביילסקי שמע אמר כן ובסוף אמר דיברנו על חלקות הכנסות כזאת או אחרת ואז הוא אמר כן אני מוכן חלוקת הכנסות תקבלו הכנסות ארנונה ל- 5 שנים ואחר כך הכל עובר אליי פוצץ את העסקה, נתקענו כולנו המנהרה לא רוצה שיהיה בהסכמות, רעננה לא רוצה שזה יהיה בהסכמות נתקע הסיפור. התחלף ביילסקי עם ברוידה שיחה ראשונה עם ברוידה הוא אמר אנחנו נגיע להסכמות, אמרתי לו אין לנו יותר מידי דרישות בעניין הזה, אנחנו רוצים שרעננה תעצור לא בשערי רשפון אלא תשאיר להם את השטח לעיבוד חקלאי, אנחנו רוצים חלק מאזור התעסוקה, כן כארנונה ואנחנו רוצים אזור תעסוקה לאחד מישובי המועצה, לשמחתנו התכנית המקורית הגיעה בדיוק למקום הזה של יקום היה שם סדרי עדיפויות, דיברנו על זה שקודם זה רשפון בצרה ישובים שאין להם כיוון שיקום נ... אנחנו לא נשמיט את רשפון ונגיד אנחנו רוצים משהו אחר, זה נופל המנהל פחות או יותר אם זה ברוידה אמר שהוא בסדר עם זה ומנסים לסגור גם עם המחוז את זה, תמיד עולה השאלה מה פתאום בחוף השרון צריך אזורי תעסוקה, אני אומר לכם את ה... כי אומרים לנו חברה מי שרוצה מחוף השרון למצוא תעסוקה יש לו ברעננה וכל ישובי הסביבה הוא לא צריך תעסוקה, גם אין לכם הרבה חקלאים, אנחנו הראינו מראים כל הזמן שלאור התקנות, ההוראות, החוק החדש של אכיפה וסגירת כל מיני דברים לא חוקיים שקיימים במועצה ההכנסות העסקיות של הארנונה הולכות ויורדות אם לא נטפל עכשיו בתעסוקה אנחנו בעוד 10 שנים נמצא את המועצה נדל"ן יקר ומועצה חולה וזה משמעותי בהכנסות שלנו זה בערך חצי מההכנסות. את המוטיב הזה המחוז מבין ברגע שהתחלנו להראות מספרים התחילו להבין אנחנו מראים את זה גם בתכנית האסטרטגית שאנחנו מביאים כל הדברים האלה מגיעים מכל מיני מקומות ואנחנו את כולם מחברים ביחד לתמונה

כללית. הסברנו להם את זה כמובן שיש רשויות מסביבנו שאומרים מה פתאום גם לא מטר אחד של תעסוקה בחוף השרון עד שלא תאשרו לנו 8 מיליון מטר פה בא פתאום נטר מחוף השרון גם את המשוחה הזאת אנחנו עוברים לאט לאט, אמר את זה גם מהנדס המחוז הוא אמר את זה נכון ואנחנו מאמצים את זה ומשתמשים בזה, 100, 200, 300 אלף מ"ר של תעסוקה בחוף השרון זה לא שינוי אסטרטגי, של מפת התעסוקה בין הערים פה בסביבה, זה בסך הכל חמצן לחיות איתנו. דיברתי עם חיים ברוידה בשיחה לפני חודש בערך אמרתי לו צריכים לדבר על זה הוא רוצה מגרש כדורגל במקום מסוים, אמרתי לו בוא, היינו מירב ואני כיו"ר ועדת איכות הסביבה היינו בהוד השרון וראינו שם פארק מים אקולוגי כזה שניקינו אותו יפה, יפה, הרמתי אליו טלפון אמרתי לו בוא נעשה משהו בין חוף השרון לבצרה כאשר אנחנו כיוונו לאזור הזה פחות או יותר למרחב הזה איפה שבצרה אמרנו בוא נדבר על המרחב הזה. פה זה רעננה, נחל בצרה, זה האצבע הזאת זה הרחבה של בצרה, האצבע הזאת זה אדמות אגודת בצרה.

מירב קורן:

ושם למטה יש אצבע שכבר מלאה בשכונה חדשה.

אלי ברכה:

כל זה שכונה חדשה של רעננה. המטרות שלנו היו כמה בכל השיח הזה, היה שיח מקדים אחד אנחנו רוצים לייצר חיץ בין בצרה לבין רעננה, שתיים יש את כביש 541 שיגיע מכאן יעשה דבר כזה, תכננו שיגיע מכאן אנחנו הצלחנו להסיט אותו שיכנס פה לרעננה אבל יש תכניות מידי פעם זה צף שום דבר לא מת גם מה שנופל ברגע מסוים מקבל פתאום חיים חדשים, אז יש כביש שרצו להעביר אותו כאן ואמרנו אם נייצר פה קו כזה או אחר אנחנו נוכל לחסום בעתיד עד כמה שניתן את החצייה הזאת כי הכביש הזה לפחות תושבי בצרה הוא קרוב מאוד לבצרה ואם אנחנו יכולים למנוע אותו לנו יש אינטרס למנוע אותו. אז זה הדבר הנוסף. שדיברתי איתו על זה הוא מאוד התאהב אמר בדיוק הוא אומר שהוא ירוק אני לא מספיק מכיר אותו, לפחות הוא נראה מאוד רוצה הוא אמר אני מאוד אוהב את הרעיון הזה אני רוצה לעשות את זה כאן.

שוקי ארליך:

מגרש כדורגל גם שם?

אלי ברכה:

הוא רצה, הוא רצה מגרש כדורגל באזור הזה, אמרנו לו במרחב הזה לא יהיה מגרש כדורגל אמרנו לו אם אתה רוצה אנחנו יכולים לדבר על מגרש כדורגל לאורך הכביש שנכנס למתח"ם כי יותר סביר שהוא ליד מתחם תחבורה, או ליד בית עלמין או בצד השני, אפשר הוא לא מדבר על מגרש גדול זה 5,000 צופים, זה מגרש קטן יחסית אבל זה מרעיש, המקום הזה יותר טוב הוא רוצה את זה בתוך רעננה, אמרנו לו אין שום בעיה. דיברנו, קבענו פגישה עדכנו את בצרה מכיוון שהמרחב הזה הוא המרחב היותר צפוף בעניין הזה. ביקשה יעל

ראש ועד בצרה להגיע אמרתי לה ועדים לא יגיעו, לא אם מגיעים ראשי ועדים יגיעו רשפון, יקום וגעש ובני ציון וכן הלאה, לקחתי את מירב מכיוון שזה מרחב טבעי ופתוח.

מירב קורן:

גם הכותרת של הדיון הזה היתה פיתוח מתחם טבע במרחב.

אלי ברכה:

בגלל שיש להם אדמות, יש להם הר זבל שנמצא שם נכון. עוד לא ירדנו לרמה פרטנית של מה צריך לעשות, נפגשנו היום בבוקר פה. הגיעה ברוידה לפגישה, הגיעו 2 מהנדסים שלו, מירב הגיעה מטעמנו היה יוגב דיברנו על זה, אמרנו לו דבר נוסף אנחנו מוכנים פה, דיברנו בשם אגודת בצרה פה לייצר את אותו פארק שאתה מדבר עליו מצד שני אנחנו רוצים כאן לייצר לאגודת בצרה כי זה אזור תעסוקה שלו, לייצר לבצרה לקחת 60 דונם פה לקחת פל"ח מהאצבע הזאת ולייצר אזור תעסוקה לבצרה במסגרת התכנית שתהיה כאן. תשמעו הוא לא אמר לא, הוא אמר 60 דונם אמרנו לו כן הוא אמר מה יהיה עם תחזוקה, איך יכנסו, אמרנו לו 60 דונם כאן לא משנים את מאזן המכוניות שנכנסות פה למרחב הזה, זה לא, זה לא מושב גדול יש שם מאות אם לא מיליונים של מ"ר של תעסוקה, הרובד הבא אחרי הפגישה הזאת תיכף תשלים מירב אם יש לך משהו להשלים. הרובד הבא הוא אמר הוא שולח את האנשים שלו אמרתי לו תקשיב אתה מחכה שיהיה שם יהיה לנו כסף להרים תכנון של הדבר הזה ואחר כך להרים זה לא יקרה אין לנו את הכספים האלה, הוא אמר משהו שאני לא כל כך חושב שהוא פרקטי הוא אמר אני מאמין ב - הכל לעשות לבד לתקן כיתות, זה פרויקט ענק.

גילי בן יקר:

הוא גם אמר לך מה המצב של רעננה.

אלי ברכה:

כן אני שמעתי שהמצב לא מי יודע מה. אז הוחלט הוא אמר אני אקח את זה לצוות שלי יש אנשים שרוצים לעשות את זה, אנחנו נעשה תכנון ראשוני ובעוד חודש נתחיל לזרוק רעיונות ובעוד חודש נדבר על זה פעם נוספת. כשיתחילו להגיע נתונים זה יגיע פה למליאה אנחנו גם נזמן את הועדים שיגידו את דברם מי כן מי לא, מה חושבים מה לא חושבים זה הכל, לאנשי יקום לא נגענו באזור התעסוקה מבחינתנו אזור התעסוקה נשאר שם לא דובר על זה בכלל וברור לנו כי המדינה מכוונת, נזכיר לכם אנחנו פנינו לבג"צ ואמרנו אתם לא יכולים היה סיפור פה, היה סיפור בענ"מ היה סיפור של אזור תעסוקה אמרנו נעשה פה מגורים עם תעסוקות מעורבות ופה אזור תעסוקה שנפל על אדמות יקום לזה באנו ואמרנו אנחנו בסדר עם זה, שחזרה התכנית חזרה שהחליטו למחוק את הכל לעשות הכל צבע אחד עירוב שימושים זאת אומרת שאזור התעסוקה יכול ליפול בכל מקום אמרנו זה לא מתאים לנו כבר כי מהניסיון שלנו שיורד גשם הוא איך שהוא לא מצליח לפספס אותנו תמיד אז אנחנו לא מוכנים לזה,

ואז חזרה אלינו המדינה רמ"י ורעננה ואמרו אנחנו בסדר עם המקום הזה של יקום אבל ה - בסדר הזה לא אומר שזה ביד, עד שזה לא יהיה ביד אנחנו לא נשחרר את הבג"צ, אז זה ההחלטה שלנו זה נופל על אדמות יקום זה המקום היחידי שאני יכול להצביע עליו שאנחנו יודעים איפה יהיה האגמון הזה או מה שזה לא יהיה האקולוגי הזה אנחנו לא בדיוק יודעים הוא יהיה באזור בצרה, באזור הנחל, מתכננים לסמן איפה אנחנו רוצים את אזור התעסוקה של בצרה, האצטדיון הוא צריך לחזור אלינו איפה הוא רוצה, ברור לא נצמיד אותו לאחד הישובים זה פחות או יותר התמונה.

מירב קורן:

בגדול התפיסה של הפגישה הזאת וכל מה שיבוא אחריה בתקווה אומרת שיש פה כלה וחתן הם מחפשים את המרחבים הירוקים והטבע והחקלאות שמסביב כדי להרחיב את האזור פנאי ונופש שלהם, ואנחנו בתמורה רוצים להשיג כל מיני עוגנים שהם יכולים לאפשר לנו גם פרנסה אבל גם שמירה על המרחב שלנו שכל הזמן מנסים לנגוס בו בעצם.

אלי ברכה:

ולייצר חיץ בעצם.

מירב קורן:

כל הזמן יש תכניות שמנסות לנגוס אם זה תשתיות של כבישים.

אלי ברכה:

קיבלנו מ.. הקרן שטחים פתוחים לגבי התכנון של המקום הזה וכן האלה. אחד הדברים שהוא אמור לחזור בעוד חודש איתם זה לא רק מי יעשה את התכנון הרעיוני של הדבר הזה אלא גם איך משיגים כסף. דבר אחרון רק טוב שתדעו אותו זה מאוד נקודתי זה בית יהושע, אבן יהודה במסגרת הסגירה של הכביש בין כפר נטר לבין אבן יהודה פנו כצעד של הענשה איך מגיעים לרכבת, פנו לחבר דרך שהיא דרך חקלאית לתוך כביש בתוך בית יהושע, בית יהושע סגרה את זה, אבן יהודה פנתה לזה ואמרה זה סגור, אבן יהודה אמרה תפתחו את הדרך הזאת הגענו לבית משפט ובית המשפט וועדת הערר, וועדת הערר אמרה הדרך הזאת, דרך חקלאית זה לא דרך שאפשר לסלול אותה ולהפוך אותה לדרך סלולה וכן הלאה וכן הלאה, מה שמחזק את הדבר הזה שאבן יהודה פנו אליו כי הם גם שמו מחסום בבית יהושע, אז השופט חיכה להחלטה של ועדת הערר כדי לקבל החלטה על המחסום כנראה נקבל החלטה חיובית על המחסום שאפשר לחסום דרך חקלאית ולמנוע זליגה, זה במסגרת הרעיון שאנחנו לא מעוניינים שערים שלמות יעברו דרך ישובי המועצה.

גילי בן יקר:

בקשר לענ"מ אלי יש לנו כבר תכניות ברשפון ששלב שני של התכניות מופיע עליהם, מופיע עד כביש 20, וזה חשוב מאוד לעצור את זה.

אלי ברכה:

אני חושב יש תמיד את הדילמה האם מקבלים פיצוי נדל"ני נדמה לי שבשלב הזה צריך לעצור ולהגיד עד כאן זה היה בשיחה הזאת זה נאמר חברה אנחנו לא רוצים לראות את רעננה.

גילי בן יקר:

מופע ב' מופיע שם כבר.

אלי ברכה:

אני יודע המנהל לוחץ לכיוון הזה.

שרון רומם:

לגבי שתי הדברים האחרונות בתור שכנים לנתניה הקטע הזה של התחבורה השטח הזה לא אותו שטח, הקטע של התחבורה הוא קריטי.

צילי סלע:

גם בגלל הקטע של הרכבת שאפשר להגיע עם רכבת לשם זה הרבה יותר הגיוני.

אלי ברכה:

זה מה שאמרתי לו התשובה שלו היתה הוא מבין את היתרונות ומצד שני הוא אומר אני רוצה אבל את האצטדיון של רעננה ברעננה, שלא יעשו כמו בנתניה בגלל שהיה להם אצטדיון גדול ירדו ליגה.

אלי ברכה:

שנה טובה.

סוף הקלטה!